

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVIII. Ч. 27.

ДЖЕРЗІ СІТІ НЬЮ-Йорк. СЕРЕДА, 11-го ЛЮТОГО 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 11, 1981

No. 27. VOL. LXXXVIII

У Торонтоському університеті влаштовано спільний семінар

Торонто, Онт. — У четвер, 8-го січня ц. р., Катедра українських студій на Торонтоському університеті разом із Осередком російських і східноєвропейських студій і Відділу слов'янських мов і літератури влаштували семінар, доповідачем на якому був проф. Д.

Р. Леферер. Директор східноєвропейських студій проф. Г. Зедулін привітав заснування Катедри українських студій та виявив бажання співпрацювати з українською катедрою у сфері науки й мистецтва.

Професор Леферер працює у відділі слов'янських

мов у Каліфорнійському університеті у Дейвісі, і є спеціалістом у застосуванні фрейдівської психоаналітичної теорії до студій у літературі. Він є автором двох книжок на цю тему і засновником „Бюлетеня літературних символів“. Його лекція була ілюстрацією, як психоаналітичний підхід може поширити у читача розуміння славної короткої повісті Миколи Гоголя „Шинель“.

У вступному слові проф. Леферер підкреслює, що М. Гоголь — один із найбільших письменників XIX ст. — українське, хоч писав російською.

В Австралії закінчено

курс українознавства

Сідней (УІБ—ОУПС). — Започаткована в 1978 році з нагоди 30-річчя поселення українців в Австралії і 60-річчя державності України діяльність Катедри-Центру Українознавчих Студій в Австралії КУА увінчалася з початком 1981 року черговим успіхом — четвертими з черги літніми Курсами Українознавства, що відбулися під спостереженням Фундації — ФУСА в Макворті університеті в Сіднеї в дні від 8-го до 23-го січня ц. р.

Відмінно від попередніх трьох курсів (1978, 1979 і 1980) цього року мали характер „симпозіуму“ українства з окремою увагою на українське життя в Австралії. Програма й керівництво сесії були в руках наших досвідчених університетських професорів із Північної Америки — д-ра М. Степаненка й д-ра Яр. Рудницького, що теж виступали з доповідями зі своїх спеціальностей, а разом з ними керували сесіями й доповідали місцеві університетські сили: докторантка й викладач Сіднейського університету Ольга Свідерська-Качан, д-р І. Гордієв, д-р В. Чекалюк, д-р В. Мотика та запрошені місцеві та позамісцеві викладачі та суспільні діячі: голова СУОА інж. Ю. Денисенко, голова ФУСА І. Ільків, о. протопревістер О. Пігулевський, В. Матіш, В. Савчук, Яр. Масляк, Л. Денисенко, М. Свідерський, В. Онуфрієнко, С. Гаран, Т. Корінець, М. Ткачук, Р. Дехніч, Г. Кошарська, Д. М. Нитченко, О. Барчинський, майор А. Жуківський з Канберри й інші.

Для притягнення неукраїнських учасників симпозиуму переведено дві сесії (16-го й 21-го січня) англійською мовою, а саме: про двомовне навчання (О. Качан) і ролі молодих професіоналів у національному житті (Р. Дехніч) та про економічні проблеми (І. Гордієв і В. Мотика).

Звичайно після основних

доповідей був час запитів, а потім широка дискусія на порушені теми. Ця метода перекладення симпозиуму, що його відвідало пересічно півсотні молоді й старших, дала змогу багатьом учасникам висловити свої думки на актуальні питання.

Кінцева сесія симпозиуму 23-го січня була присвячена доповідям про українське шкільництво в Австралії й університетському Центру Українознавства — КУА майора А. Жуківського й проф. Яр. Рудницького. Обидва доповідачі ствердили, що з перспективи першого десятиліття ідеї КУА (1971-1981) вона не тільки виправдала, але й перевищила сподівання, коли йдеться про фінансову базу: з намічених 250 тисяч доларів й з цією сумою можна тепер перевести повнажні розмови й заходи з австралійськими університетами в справі остаточного завершення КУА та підписання відповідного контракту, який вдовольняє не тільки українську громадськість Австралії, але задоволював би академічні вимоги університетської системи навчання й дослідів у Австралії. Коли буде досягнута ця найбільша мета — встановлення осередку українознавчих студій при одному з австралійських університетів, тоді можна буде думати й про приміщення для українознавчої бібліотеки, архіву, мистецької галерії та музею на даному університетському кампусі — другого етапу в розвитку українознавства на „п'ятому континенті“. Дотепершній досвід і успіхи, що свідчать про розуміння духовних потреб української спільноти в Австралії є запорукою того, що й ці „далішні“ плани зможуть здійснитися при спільному зусиллі в майбутньому черговому десятиріччі Катедри-Центру Українознавства в Австралії (1981-1991).

ПОЧАЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ „ТРЕТЬОГО СВІТУ“

Нью-Делі, Індія. — Тут почалася конференція „неопределенных країн“, або так званої „третього світу“.

Згуртування тих країн, започатковане ще в 1955 році конференцією в Бандунгу Індонезія, вміжчасі пошло під вплив советських сателітів, а від конференції в Гаваї, Куба, формальним лідером його став Кастро, який намагався й цю конференцію відбити в Гаваї, однак протести різних країн на чолі з Індією домоглися відбити її в Нью-Делі.

Конференція має 94 учасників, з того один — Філіппіни — є в характері обсерватора. Одна з держав, Бурма, покинула конференцію, заявляючи, що не буде брати участі в „безплідних дебатах“. Арабські країни планують вчасі теперішньої конференції вимагати усунення Єгипту за співпрацю з Ізраїлем, а група африканських держав буде протиставитися йому. Таким чином заповідуються далішні риторичні бої, які конференцію ще більше ослаблять.

Один з індійських представників Баггані Сен Гупта, висловився, що в існуючій ситуації найважливішим завданням є зберегти згуртування. Однак на його думку чимали сили працюють проти того. Він

спеціально підкреслює, що „держави ОПЕК, які майже повністю складаються з неопределенных країн, витискають останню краплину крові з артерій найбільш убогих членів цього клубу. Численні країни Африки терплять від хронічного голоду, але ні одна неопределенная країна не допомагає їм“.

Головними темами дискусій і сентуальних кінцевих ухвал будуть чотири комплекси: іраксько-іранська війна, советська інвазія на Афганістан, хто має репрезентувати Камбоджу, окупація Ізраїлем арабських земель і усунення Єгипту з конференції.

Советські сателіти, а в першу чергу кубинські делегати будуть постійно атакувати ЗСА. В тих словесних баталіях передбачено такі чотири бльози: Ісламська група, яка має понад 30 членів, просовєтська з біля 15 членами, а між ними Афганістан, тобто теперішній маріонетковий уряд Кармала Бабраха, Етіопія, Мозамбік, Ангола, В'єтнам тощо, група країн, які сприяють Заходові, очолена Таїландом, Малайзією й деякими південноамериканськими країнами і окрема група більших і міцніших держав, як Індія, Бразилія, Аргентина, Індонезія й Нігерія.

Синтія Двасер відлетіла з Теграну

Тегран, Іран. — Синтія Б. Двасер, американська журналістка, яка в квітні 1980 року відлетіла до Ірану, щоб прибути матеріали для серії статей, прихилих Іранові і іранській революції, а 4-го травня була арештована ісламськими гвардійцями, врешті відлетіла з Теграну.

З огляду на те, що вже не було ніякого летунського отримання, вона відлетіла до Дабай, що є над Перської затокою, а звідси мала податися на захід. Дев'ять місяців перебування Синтії Двасер в тюрмі, брак будь-якого формального слідства, відсутність точних записів, а відтак суд перед „революційним трибуналом“, що його представник швейцарської амбасад назвав „ніжним судом“, і засуд на дев'ять місяців тюрми — тепові для сучасних умов в Ірані. Арешти, переслідування, засуди відбуваються там відповідно до настроїв різних революційних елементів.

Двасер — звільнена з тюрми, бо дев'ять місяців вона відсиділа в слідстві і їх їй зачислено, сиділа на ланцюгах, готова до відлету, але відлетіти не могла, бо буши то десь загубився її паспорт.

Поліція, суд, прокуратура, чи якийсь інший „революційний орган“ його забрали й не могли знайти. Врешті-решт якимось чином справи полагодили й Двасер відлетіла першим літаком, який опускав ланцюги в Теграні, щоб вийти поза сферу впливів іранських „революційних чинників“.

Після звільнення й відлету Двасер в Ірані ще знаходиться в тюрмі один американський громадянин, Зія Хан Насері, афганець з походження, який прибув до Ірану з місією допомагати афганським самостійникам. Є також у різних тюрмах чотири англійські громадяни, що їм також не зроблено ніяких формальних записів.

ДОПОВІДАТИМЕ О. Д.—Р. Л. ГУЗАР

Нью-Йорк, Н. Й. — На запрошення Управління ЛМКлюбоу у п'ятницю, 13-го лютого ц. р., в год. 7-ї вечора, тут у приміщенні цього Клубу, при 136 Друга авеню, о. д-р Любомир Гузар, архимандрит чину Студітин, виступив з доповіддю „корпорація Св. Софії і сучасний стан Помісної Української Католицької Церкви“.

ДОПОВІДЬ АДВОКАТА М. СМОРОДСЬКОГО

Ірвінгтон, Н. Дж. — В суботу, 14-го лютого ц. р., о. год. 7-ї вечора тут у приміщенні Українського Народного Дому при 140 Проспект авеню адвокат Миколо Смородський, офіційний делегат ЗСА на Мадридську конференцію, виступив з доповіддю на тему: „Аналіз Мадридської конференції та її будучина“. Доповідь влаштував Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ в Нью-Джерзі.

КОНЦЕРТ Ю. ОСІНЧУК

Чикаго, Іл. — Український Інститут Модерного Мистецтва влаштує тут у п'ятницю, 6-го березня ц. р., о. год. 8-ї вечора концерт піаністки Юліани Осінчук в залі Інституту при 2320 В. Чикаго авеню. В програмі: Брамс, Бетховен, Косенко, Штраус.

У ПОЛЬЩІ ЯРУЗЕЛЬСЬКИЙ ЗАМІНИВ ПІНЬКОВСЬКОГО

Варшава, Польща. — Урядові чистки в Польщі, які розпочалися від усунення від влади Едварда Герска, першого секретаря польської Комуністичної партії і заміни його Станіславом Канею, продовжуються далі. Політбюро і Центральний Комітет Компарції звільнили в понеділок, 9-го лютого ц. р., Юзефа Пінковського зі становища прем'єр-міністра польського уряду і на його місце призначили 57-річного генерала армії Войцеха Ярузельського.

Це потягнення було зроблене на вимогу теперішнього лідера польських комуністів С. Кані, який недовольний дотеперішнім поступуванням уряду у відношенні до робітництва, зокрема до вільної профспілки „Солідарносьць“, яка на його думку, ставить все нові й нові вимоги до уряду і не зацікавлена полагожденням конфлікту.

Новий прем'єр, ген. Ярузельський, перейшов советський (не тільки військовий, але також партійний) вишкіл і політичні спостережачі та дипломати загальною здогадуються, що заміна Пінковського сталася на вимогу Москви, яка надіється, що Ярузельський застосує більш тверду лінію у відношенні до вільної профспілки, хоч на початку робітничих страйків у Гданську він висловлювався проти застосування фізичної сили. Також здогадуються, що Ярузельський відіграв якусь, досі ще не вияснену роль у відсуненні від влади Герска і сильно підтримував Каню.

У Польщі ходили навіть погослови, що він є першим кандидатом на нового шефа Компарції у випадку від-

Войцех Ярузельський

ступлення чи усунення від влади Кані.

Польські засоби масової інформації не подали ніякої причини чому був звільнений прем'єр Пінковський, хоч деякі партійні газети висунули здогади, що він став жертвою економічного хаосу, який тепер заіснував у Польщі.

У Вашингтоні речники Державного департаменту вважають, що висунення військовика на становище прем'єра не означає ще, що Компарція рішиться силою зліквідувати неспокій в країні і розправитись з вільною профспілкою, яка, на думку Компарції, інфільтрована „ворожими елементами“ з-посеред так званих дисидентських груп.

У зв'язку з новими змінами у Польщі, страйки і нерозв'язаною проблемою економіки, Советський Союз знову почав гуртувати військові частини на східному і західному кордоні Польщі і тому на Заході виникли знову побоювання про можливість советської інвазії на Польщу.

У світі

ВПЕРШЕ ВІД ДОВГОГО ЧАСУ представник ЗСА Майкл Новак заатакував арабський тероризм і антисемітизм. „Стільки ненависті, стільки брехні, такого гідкого расизму та осоружного антисемітизму, як їх виявляють тепер деякі арабські представники, не було видно від часу злочинної ненависті гітлерівців“ — сказав він. Сирійські й іракські представники пробували переривати Новака в часі його виступу, промови, не зважаючи на упінення представників наради дозволити йому висловитися, на що має право кожен. Новак — відомий американський журналіст, коломна якого появлялася у багатьох великих щоденниках. Тепер він присвятився студіям філософії й теології, а крім цього, є делегатом ЗСА до Комісії людських прав ООН.

ВІЙСЬКОВЕ ПРАВИЛНИК ТУРЕЧЧИНІ заповіло зменшення боротьби з терористами після того, як терористи вбили Магмута Діклера, заступника шефа служби безпеки Істамбулу та його співробітника. Авто, яким їхали обидва вбиті, терористи обстріляли й обидва граванами на передмісті Істамбулу, коли вони їхали з праці додому. Діклер перед тим був керівником відділу для поборювання наркотиків і протягом двох років на тому становищі добився значних успіхів. Це перше вбивство одного з керівників акції очищення країни, відколи уряд започаткував широку акцію боротьби з тероризмом. Останній етап цієї акції почався місяць тому і приніс великі успіхи. Поліції і військовим відділам удалося заарештувати численних терористів, сконфіскувати великі запаси зброї та виявити численні законспіровані місця, де вони перебували.

ВІЙСЬКОВІ ЕКСПЕРТИ Й ОБСЕРВАТОРИ в Ірані заповіли, що незабаром, на весні, Іран почне велику офензиву проти Іраку. До цієї офензиви Іран підготував всі можливі засоби й організує людські сили. До недавньої офензиви, яка скінчилася повним неуспіхом, іранське командування стягнуло танкові частини з північного советського кордону. Принаймні 50 танків в бойовому стані захопили іракські частини, а багато в бою унешкодили. Тепер іранське командування стягає танки зі західної провінції Балуджистан та з усіх баз у внутрішній країні. Для збільшення числа бойових літаків іранське командування дало доручення частині літаків розібрати, щоб отримати відповідні частини, яких Іран не може закупити на світових ринках.

У ЗВ'ЯЗКУ З ПЛЯНАМИ деяких європейських держав на чолі з Францією ввести свій проєкт розв'язки проблеми Середнього Сходу, а зокрема арабсько-ізраїльського конфлікту, президент Єгипту Анварель-Садат вилетів до прем'єра Ізраїля Менахема Бегіна. В тій ноті президент Садат заявив, що він та його уряд повністю й без застережень і надалі підтримуватимуть всі точки договору в Кемп Дейвілі. Садат підкреслює, що всі держави в тому і західноєвропейські, можуть зголошувати свої проєкти, однак, децидуватиме постава народів і держав тих теренів. Хоч дотепер ще не вдалося, як передбачував договір у Кемп Дейвілі, притягнути до дальших переговорів Іорданії, але заходи в тому напрямі будуть продовжуватися. Вміжчасі Єгипет і Ізраїль розбудовуватимуть та зміцнюватимуть співпрацю на всіх ділянках життя. Вже тепер Ізраїль і Єгипет спільно приготують заводнення деяких урожайних теренів, які з браку води лежать облогодом.

ЗП УГГ ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ ВАСИЛЯ СТУСА

Нью-Йорк, Н. Й. — Як уже інформовано, Українська Гельсінкська група зобов'язала своє Закордонне Представництво порушити справу Василя Стуса у зв'язку зі застосуванням до нього фізичних тортур у слідчій тюрмі Київського КГБ.

Київський міський суд під головуванням судді Фещенка проголосив 2-го жовтня 1980 року вирок членові Української Гельсінкської групи, відомому правозахисникові й поетові Василю Стусові — 10 років тюрми особливого режиму та 5 років заслання.

Подасмо Звернення Представництва УГГ до урядових делегацій на Мадридському нараду. З аналогічними листами ЗП УГГ звернулося також до Міжнародної Амнесії, до ПЕН-клубу, членом якого є Василь Стус, до різних письменницьких організацій та окремих осіб із закликом виступити в обороні жорстокого переслідування українського поета.

З перевірених джерел нам стало відомо, що до українського поета, члена Української Гельсінкської групи Василя Стуса під час слідства в Київському ізоляторі КГБ застосували фізичні тортури. Це сталося 8-го серпня 1980 року за три тижні до судової розправи, яку влаштували за зачиненими дверима, не давши підсудному жодної можливості захищатися, навіть позбавивши його останнього слова, передбаченого законом.

Василь Стуса, в'язня сум-

ління, який шойно закінчив 8-річне ув'язнення, засуджено до 15 років неволі. Василь Стус — хвора і виснажена людина, проте він рідкісний принциповий і послідовний у своїх переконаннях. Це людина з оголеною совістю, що не здатна пройти повз найменшу несправедливість, — як характеризують його друзі. Він не збочити зі свого правозахисного шляху навіть перед лицем явної загрози його життя.

Просимо американську делегацію порушити справу В. Стуса на Мадридській нараді. Її виняткова важливість полягає ще й у тому, що:

1. застосування фізичних тортур у сьогодинній практиці советських карателів — багатомовний і небезпечний симптом;
2. переслідування патріотів на зразок Стуса — це не просто боротьба з дисидентством, а й водночас винищення національної культури, що останнім часом стало основою імперської політики советського уряду;
3. жорстока розправа над відомим правозахисником, одним із найкращих сучасних поетів України, відбулася під час підготовчих нарад Мадридської конференції, мета якої цілком збігається з метою члена Громадської групи „Гельсінкські“ Василя Стуса — перевірити і сприяти виконанню Гельсінкських угод.

За дорученням Української Гельсінкської групи, її Закордонне Представництво.

25 січня 1981 року.

В Америці

ВЖЕ В ПЕРШІХ ТИЖНЯХ урядування нового президента Роналда Регена між двома його найближчими співробітниками — державним секретарем ген. Александром Геймом і секретарем Департаменту оборони Каспаром Вайнбергером виникло непорозуміння. Вайнбергер заявив був минулого тижня кореспондентам, що ЗСА правдоподібно приступить до продукції невтральної бомби і її розміщення в країнах заприязнених з Америкою. Виглядає, що що заяву Вайнбергера зловив без порозуміння з Державним департаментом, бо після неї Гейг звернувся до європейських союзників, щоб не прив'язували великої уваги до заяви секретаря оборони. „Нью Йорк Таймс“ відмічує, що Гейг особисто підписав звернення до союзників у якому говориться, що заява Вайнбергера не є офіційним становищем Уряду ЗСА. Державний департамент відмовляється покинути від дальших коментарів, а речник цього Департаменту тільки заявив, що ця справа не була ще обговорювана Урядом.

П'ЯТИЧЛЕННА ЛАВА ПРИСЯЖНИХ (всі старшини морської піхоти), після двох днів нарад, визнала винним у зраді батьківщини Роберта Гарвуда, який під час війни в В'єтнамі правдоподібно добровільно перейшов на бік ворога, тобто в'єтнамських комуністів, і пізніше численні в'язні бачили його в таборах полонених в однострою в'єтнамського воєнка при зброї. Він активно співпрацював з в'єтнамським командуванням, виступав в ролі перекладача на допитах полонених, вів антиамериканську пропаганду через радіо і навіть брав участь у побитті американського полоненого. В 1979 році Гарвуд просив уряд ЗСА дати йому право повернутися на батьківщину. Суд переслухав численних свідків і ствердив безсумнівну вину Гарвуда.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН на зустрічі з представниками негритянського населення запевняв, що обмеження урядових витратів і зменшення бюджету в ніякій мірі не відіб'ється на програмах допомоги для найбільшого прошарку населення. „Президент запевнив нас, що він знає про потреби бідного прошарку населення“, — заявив кореспондентам учасник цієї наради Ралф Абнернати. На зустрічі з Президентом, крім Абнернати були ще Чарльз Еверс з Міссісіпі і Гозе Вільямс, провідний діяч захисту громадянських прав з Атланти.

В АТЛАНТІ ЗНОВУ ПРОПАВ один негритянський 11-річний хлопчина, Петрик Балтазар, і поліція почала наполегливі розшуки заки передали що справу спеціальній групі криміналістів, які розслідують зникнення і вбивства 17-ох негритянських дітей в тому місті. Досі аж 15 негритянських дітей у віці 7-15 років життя знайдено замордованими в різних місцях Атланти. Поліції і службовцям ФБІ не вдалося досі розв'язати ані одного морду.

БІЛЬШ РІШУЧІ ПРОТИЗАХОДИ проти злочинства пропонує застосувати голова Найвищого Суду ЗСА Воррен Е. Біргер кажучи, що злочинство так поширилося в ЗСА, що створило цілу зливу терору в багатьох американських містах. Виступаючи з промовою на конвенції Асоціації американських адвокатів в Гюстоні, Тексас, Біргер пропонував скорішим темпом унешкодливувати злочинні елементи, ставити їх перед судом і визначувати кари згідно з докожаними злочинами.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ І СТЕЙТОВИЙ УРЯД та багато приватних агентств вже почали робити протизаходи для охорони населення в Каліфорнії на випадок великого землетрусу, який, на думку багатьох вчених, може прийти вже в найближчому майбутньому. Федеральна служба внімового стану заявляє, що Америка не є пригнотована до таких природних катастроф, які можуть коштувати З'єднані Стейти Америки більше жертв, як громадянська війна.

Віктор Коваленко вибрав свободу

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.) — „Я уже віддавна мабуть, від шкільної лавки, мріяв, щоб видістатися із Советського Союзу, на Захід, а зокрема в Америку. Це бажання з особливою силою зросло в мене тоді, коли я почав слухати передачі „Голосу Америки“, коли я почав розуміти, що в нас не так, як у всьому вільному світі“ — сказав 24-річний юнак Віктор Коваленко, віддавши приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу та видавництва „Свободи“ у вівторок, 27-го січня ц. р., у товаристві Марії Заклинської, яка, як і її муж Володимир, ним зацікавився, та ред. Володимира Душника, який займався і тепер ще й далі займається справами еміграційного оформлення та влаштування новоприбулого на американський континент.

Розповідаючи про свої кольоритні і сповнені ризику переживання, Віктор сказав, що в серпні м. р. він приплив

Віктор Коваленко

до берегів Ісландії до пристані цієї країни Рейк'явік на риболовному судні — „МБ 399 Хабаровськ“. Там разом із ним, поміж іншими національностями, працювало багато українців, деякі навіть із Івано-Франківська. Про одного з них — Володимира В. Бачевича — Віктор розповів дещо більше, сказавши, що його кудись забрали із корабля за його правдиві, але неприхильні,

розповіді для советського режиму, та ілюстрацію його враження про Захід. Володимир закінчив навчання в двох інститутах і був надзвичайно інтелегентною, веселою і правдомовною людиною, — сказав Віктор. Віктор Бачевич розповідав товаришам на судні, що в Канаді він познайомився із одним чоловіком (мабуть, українцем), який кількакратно запрошував його до свого дому. І там він почув і побачив, як живуть люди в системі „загниваючого капіталізму“. За те опісля його забрали зі судна — невідомо куди.

Прибувши до пристані в Ісландії, Віктор вирішив зреалізувати своє бажання — видістатися поза межі Советського Союзу, з режимом якого він не міг погодитися — і ще цього самого дня втекти зі судна. Звичайно, — сказав Віктор, коли вже заякороно судно біля

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-6864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошеної Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Важлива справа

Американська преса й інші засоби масової інформації час від часу пригадують американській спільноті про дуже важливу справу завершення, чи сповнення останньої волі людини, що її дуже часто занедбують сотні тисяч американців, між якими є також чимала кількість осіб українського походження.

Як виявляє статистика, поодиноких випадків, українці особливо байдуже ставляться до цієї переважної речі, у висліді чого марно пропадають сотні тисяч, а може й мільйони доларів тяжко зарплатованих українською людиною.

Як відомо, сім'ї із вісьмох американців вмирають без відповідного тестаменту. Кожного тижня ці люди залишають не призначені нікому біля 100 мільйонів доларів у готівці і послістях — хата, підприємство, авто, інші коштовності, з чого, описі, користають міста, або, у випадку колишніх совєтських громадян, Совєтський Союз.

Москва, знаючи докладно закони цієї країни, повторює по цілій території З'єднаних Штатів Америки відповідні адвокатські бюро, які слідкують за смертністю серед тих осіб, які походять із країн, контрольованих тепер ССР і з допомогою суду майже силою видають заправчане в дуже трудних обставинах майно. Совєтські фальші і шахрайства дішли вже до тієї міри, що навіть у відсутності рідні в Україні, працюючи в користь ССР адвокати вміють переливати великі суми грошей до банків ССР, підставляючи в окремих випадках "далекіх родичів" померлих чи підбавляючи відповідні документи. У совєтських умовах це є цілком "легальною" справою, йдеться про закордонну валюту, якої кончею потребує ССР для закупівлі товарів за кордоном і покриття своїх торговельних дефіцитів.

Відомо ж бо, що від жертвенності українських людей, залежить, як в майбутньому буде розвиватися наша культура й церковне життя, праця молодечих і громадських організацій тощо, бо інших засобів чи дотажі у нас немає. У жертвенності виявляється багато корисних прикмет людини — патріотизм, духовна бадьорість, сила, зрозуміння до потреб громади, і очевидно шляхетність тих, що жертвують.

До цієї теми треба все наново повертатися, щоб пригадувати нашим землякам про існування великої зорганізованої громади у країнах вільного світу і про її великі фінансові потреби та про konieczність оформлення тестаменту, тієї формальності, яка ніяк не означає, що людина, яка цю формальність полагала, вже кінчає свою земську мандрівку.

Йдеться тільки про те, щоб з українського гроша користалася родина і українські установи, які мають великі фінансові недобори, а не чужі інституції чи совєтські грабіжники — ловці українських душ і українського гроша.

У Біблії сказано, що Бог завершив свою працю створивши людину — Адама і дав йому душу, розумну і безсмертну. І звелів Господь Бог Адамові та його подрузі Єві, щоб множились і наповняли землю, бо людям Бог віддав під їх владу панування всяку живу твар. Люди вміли своїм розумом підкорити собі сили природи. В Азії, між річками Тигром і Евфратом вони викопали канали, висушили болота і створили робочий ґрунт, на якому провітала хліборобська культура. В Африці, де протікає могутня ріка Ніл, людський розум опанував сили природи і створив високу культуру, що й досі чарує людей протягом 5000 років. Також у далекому Китаї та в невідомій Західній частині світу Америці людський розум створив оригінальні культури.

В мирі та в війнах, людство аж до XVII століття жило, в деякій рівновазі, не мало загрози загального фізичного знищення. Від середини XVIII віку почалася в країнах Західної Європи технічна революція. Замість людської та тваринної фізичної сили на службу потребам "розумних і безсмертних" істотам прийшла машина, привнесена в рух паровою, електрикою, нафтою і контрольованими атомами.

Радикальна зміна

Цей блискавичний технічний поступ радикально змінив стратегію й тактику воєнної науки — мистецтва. Згадаймо, що ще в Першій світовій війні 1914-1918 року німецькі генерали мали надію на перемогу над противниками, бо німецькі сол-

Панас Феденко

НЕСПОКІЙНИЙ СВІТ

дати, вишкolenі на пруський лад, марширували ширшим кроком, ніж вояки ворожих армій... У Другій світовій війні моторизація опанувала простори і скоротила час пересування війська, а летунство в великій мірі замінювало артилерію. При кінці Другої світової війни людство вступило в атомову добу. Людська думка не встигала догнати і оцінити вчасно технічний поступ: ми відстаємо, "па-семо задніх".

Читав я в одній воєнній газеті, що треба кинути атомові бомби "на Москву", а тоді настане шаслива нагода визволити Україну... Очевидяки, ці "атомові стратегії" не розуміють, що атомові бомби не впали б на Москву" сепаратно, а були б частиною всевітньої атомової війни, і Україна не зосталась би осторонь від загального "Голокосту".

Загроза атомової війни

Як дивляться на війну відповідальні люди, знавці керівники великодержав? Недавно міністер оборони в Уряді президента Картера — Браун — на прощання, заявив, що атомова війна між двома найбільшими державами — Америкою та Совєтським Союзом, принесла б смерть для 300 мільйонів людей по обох боках залізної заслони. Кожний зрозуміє, що ця руйна і смерть не пощадила б ні Москви ні Вашингтону, ні Києва. Коли чуємо легковажні слова, мовляв, нам нічого не страшно, то гадаю те що сказав Іраклій Церетелі.

Марта Кухар

НОВА КАЗКА РОМАНА ЗАВАДОВИЧА

ти-напружено драматичний.

Один із найвиразніших мотивів у казці — виявлення рішучості. Тут рішучість означає вміння розпізнати власні сили і на їх основі здобувати самостійне становище в житті. Головні постаті в казці цінять свою особистість і з початку до кінця залишаються вірними їй. "Дозвольте мені залишитися тим, що я собі вибрав", — просить Добромір. В цих словах автор символізує силу індивідуальності.

Недарма Завадович зображує може найважливіший момент для молодого людини — вирішення життєвого шляху. Автор розповідає, як Добромір і його брати вибирають собі заняття без втручання старших. Навпаки, батьки підтримують це відчуття своєї волі, що дозволяє кожному вибирати. "А чим ви хотіли б бути?" — запитує батько. Один каже, що хоче стати хліборобом, другий — вояком, третій — ремісником. Четвертий син, Доб-

род ставав жебраком" ("Государство пухло а народ нищал").

Як злодій уночі

Томас Ватсон, новопризначений міністер внутрішніх справ в Уряді президента Регена, був перед тим американським послом у Москві. Цей дипломат мав можливість пізнати близька суть московського режиму і свій погляд висловив у пресі. Цей режим він називав небезпечною для стабільності і миру в світі. Ватсон каже, що мав раніше надії на нормальні взаємини з совєтським урядом, але агресія Москви на Афганістан зруйнувала ці надії.

Дивно це почути від професійного дипломата: ще перед Афганістаном була інтервенція Москви в Арабію (Південний Ємен), в Анголі, в Етіопії, де орудує Кастро з Куби, "права рука" Брежнєва. Аж тепер побачив Ватсон, що імперіалізм совєтський однаковий з імперіалізмом царської Росії, тільки що ховається за комуністичною, "визвольною" пропагандою і має ширші плани. Ватсон дуже песимістично оцінює будучність. Він не вірить, що нове покоління принесе зміни в режим і політику совєтської імперії. Людність ССР найменше революційна на цілому світі, каже Ватсон.

Слова дипломатів про ситуацію в країнах, де ім приходить служити, не все дають правдиву оцінку. Вірили західні дипломати в стабільність царського режиму в Росії в 1917 році. Февральська революція була несподіванкою і для Леніна, що жив тоді в Швейцарії. І сучасні політи приїшли для дипломатів "яко тать вночі" (як злодій уночі).

рази дуже зорові, барвисті. Вони викликають у читача бажання придивлятися глибше, як каже чарівник, "в нутро землі".

У казці масно не одну, а дві головні дії. Перша зосереджується на вишколюванні Доброміра в природі. Після одного року він повертається до світу сіл і міст, де мусить пристосуватися до складних проблем суспільного життя.

І так, друга дія, хоч органічно пов'язана з першою, являється контрастною — там ми бачили красу, любов, мудрість; тут навпаки, бачимо злочинство, egoїзм, хитрощі. Дія у другій частині казки така: король угрів нападє на перемиські села, залишаючи позаду себе плач і руїну. Він бере в полон дочку перемиського князя. Добромір подається до замку короля угрів, де мусить виконати чотири важкі завдання, щоб визволити князівну. Накінце король примушений випустити князівну на волю. Тоді Добромір повертається в Карпатські гори до свого вчителя.

У виконанні своїх чотирьох завдань Добромір (Продовження на ст. 7)

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ВІД АВТОРА: Я дістав листа від В. Шостака і Ю. Повстенка з Вашингтону, в якому вони полемізують зі мною у питанні так званого "культобміну".

Затим, що я уже кілька разів звертався до цього питання, гадаю, що далі розширення дискусії не доцільно. Мос завдання полягало в тому, щоб висловити свій погляд на це питання, оскільки громада цікавилася моєю точкою зору. Нема ніякого сумніву, що той, кого життя переконало в інших поглядах, не погодиться з моїми. Дискусія ж може тягнутися безконечно, тим більше, що диспутанти перескакують з одної площини дискусії у зовсім іншу. От, наприклад, що вони пишуть:

...Тоді, згідно з Вашою теорією, нам треба було б відмовитися від усіх комсомольців і партійців, які служать в радянській системі...

Що тут скажеш? Лишається тільки поспівувати всім, кому не хочеться відірватися від совєтських комсомольців та партійців, бо їхні намагання приречені на провал, затим що від, зрадників батьківщини" та "ворогів народу" совєтські комсомольці й партійці давно відмовилися остаточно і безповоротно і ніякими реверансами не вдасться повернути їхньої симпатії.

Є у згаданому листі одне питання, на яке слід відповісти.

ПИТАННЯ: Дозвольте поставити ще одне питання — при чому у ваших аргументах Оксана Петрусенко, яка за вашими словами була знищена КПСС?

ВІДПОВІДЬ: Після смерті Сталіна ЦК КПСС розіслав по всіх парторганізаціях ССР "Лист ЦК про культ особи Сталіна". У

цьому листі були наведені страхливі факти про злочини Сталіна. Особиста гвардія Сталіна доставляла йому для розваги жінок. Жінки, які опинилися в будуварі Сталіна, живими звідти не виходили. Жертвами червоного вампіра стали сотні жінок і серед них лист назвав дружину сина Горького, лютьчицю Поліну Осипенко та Оксану Петрусенко. Так розповідають ті, які читали партійний лист.

Що це не вигадка, я маю такі факти. У таборі в Мордовії сиділи кілька генералів КГБ, засуджених на 25 років в справі Берії. Згідно зі законом, усі засуджені на 25 років мали право на знижку строку до 15 років. Така знижка оформлялася через суд, який засідав у таборі. Суду були закритими — туди викликали тільки тих, чия справа розглядалася.

Одного разу суд розглядав справу кількох берієвців та одного українця. Цей українець чув такий діалог між суддею та берієвцем:

СУДДЯ: Правда, що ви доставляли Берію живий товар?

БЕРІЄВЕЦЬ: Так, правда. СУДДЯ: І це не здавалося вам аморальною або злочинною дією?

БЕРІЄВЕЦЬ: Бачите, Берія був гуманний, він не знищував жінок, як це робив Сталін.

Того дня суд нікому не скоротив строку, і, прийшовши у табір, українське розповів нам про цей діалог.

Отже, у мене немає сумніву щодо того, як загинула Оксана Петрусенко. Офіційні повідомленнями тих часів не послугуються навіть совєтські історики. Так, Сталін застрелив Орджонікідзе у кабінеті, а офіційно повідомлялося про його раптову смерть.

ШКІЛЬНА МОЛОДЬ ВІДВІДУЄ МУЗЕЙ УВАН

У суботу, 24-го січня, було дуже гамірно у Військово-Історичному Музеї УВ-АН. Це переважно шкільна молодь шкільноукраїнства при Катедрі св. Володимира й Ольги та читальні "Просвіти" прибули громадою зі своїми учителями,

Цікавили молодих відвідувачів теж події нової доби, наприклад, прапор "Холмської Української Самооборони в Грубешові 1942-44". Мабуть і зайво гадувати, що військові відзнаки українських старшин

та вояків не менш манили око юної молоді, а зокрема габляток, присвячена Головному Отаманові Симоні Петлюрі, полковникам

С.Коновальцеві й А. Мельникові та іншим. Дехто хотів, хоч трішки, доторкнутись машинки до писання Головного Отамана, яка зберігається під склом та має дату — 1904 року.

Коло двох сотень молоді відвідало Військово-Історичний Музей УВАН у двох днях. Між ними були також студенти університету, які групою прибули зі своїм викладачем Стеллою Грином.

УВФронт, цілком оправдано і справедливо, нав'язує своє існування та свою діяльність до дійсної і сьогодні вже майже легендарної Воюючої України з часів Другої світової війни, як і перед нею та деякий час після неї, аж доки — як і після Першої світової війни — українські воїни не замінили — як тоді говорилось — тих, "обрізів" (обтяжних рушниць) на "образи". Ця збройна боротьба-революція включена в назву революційної ОУН, про неї пишеться і говориться, про неї співать пісні і під її кличем збирається фонди. Все це є добре, потрібне і корисне, але тільки тоді, як ми це робимо для власного вжитку і не накидуємо того нашим братам і сестрам в Україні. До речі, до першого розколу в ОУН в 1939 році прийшло власне на тлі відношення між крайовим і закордонним провадом. Крайовий Провід ОУН, до якого нав'язує теперішній УВФронт, обстоював свою автономію чи самостійність власне під тим кутом, що закордонний провід не може мати повного і правильного уявлення про стан Краю, від способу мислення почавши, а на шоденному житті скінчивши. Другим головним закидом — якщо не помиляюсь — було не безпідставне підозріння, що закордонний провід більш податливий на просякнення ворожою агентурою.

Згадаємо про це, бо сьогодні УВФронт обстоює і вимагає того, проти чого бунтувався тоді, як він був крайовий.

Але, як на це цілком виразно і недвозвучно вказують факти і різні обставини, сьогоднішня Воююча Україна сама собі визначає ближчі і далші цілі та методи і засоби боротьби. В результаті, УВФронт з кожним роком і місяцем усе більше і більше опиняється в "близькому відокремленні" від України і зокрема, від сьогоднішньої Воюючої України. Відклики на деякі принагідні заяви і вислови, часом в іншому контексті, справ не змінюють.

Пригадаймо деякі промовисті факти. Найбільше всіляких вісток і повідомлень про рух спротиву і правозахисний рух в Україні наша диспора одержує від ЗП УВР і "Смолюсипу". Ними користуються також публікації УВФронт, часто промовчуючи джерело. Створена УВФронтом конкуренція українсь-

(Продовження на ст. 8)

ЩОБ НЕ СОННИМ СНИЛОСЬ...

Написав А. Драган

IV

Підсумки і висновки

Сказане і наведене досі тільки вказує на справжню суть теперішнього конфлікту в УККА, але далеко її не вичерпує. В кожному разі, теперішні події на терені УККА і в громаді далеко не нові і далеко не такі, як спричинники цього конфлікту намагаються представити та вмовляти в громаду. На маргінесі згадаємо, що нам — як кажеться — досить "маркотно", що все це робиться в такий примітивний спосіб. Свого часу один із теперішніх речників УВФронт в УККА, говорячи про своїх членів, публічно і нібито жартом висловився, мовляв, "наших селєпів" ніхто не переконає. Виходило б, що таке ставлення і відношення поширено тепер уже на цілу громаду.

Справжню суть теперішньої кризи з'ясував не тільки проф. д-р Борис Андрієвський в зачитаній на початку статті "На передомі", але і ряд інших у свій час видатних і провідних діячів УВФронт. Згадаємо ще тільки про покійних уже св. п. д-ра Михайла Сосновського (напр., його "Відкрите вияснення порядку самооборони", надруковане в посмертному збірнику "Між оптимізмом і песимізмом", "Бібліотека Українства НТШ, том 47, 1979) і св. п. проф. Івана Ф. Вовчука.

У кожному разі, після двайовного розгляду цілої ситуації, перевірки архівних матеріалів та цілого ряду подій за останнє чвертьстоліття, приходить невідомо до переконання, що теперішній конфлікт в УККА, як і ряд інших подібних подій на нашому та інших теренах, зводяться до одної короткої і ясної формули:

ПАРТОКРАТІЯ верзус ДЕМОКРАТІЯ: ВЛАДА ПАРТІІ проти ВЛАДИ НАРОДУ.

— Кожний акт і кожна акція мусять мати свої причини і свої

цілі. Що може бути причиною і ціллю теперішньої акції УВФронт для остаточного перебрання під свою повну контролю УККА, з величезним ризиком розбиття громади та створення в цій метушні справжнього, "весілля на вулиці" нашого ворога та його агентур, які вже починають свій макабрічний танок на припинення нашого розвитку та на параліч наших зусиль в користь і на допомогу нашому українському народові? Ми не думаємо, що є і що могла б бути будь-яка оправдана причина відмовляти провадові УВФронт високої ідейності і глибокого патріотизму та відданості українській визвольній ідеї. Лихо тільки в тому, що сама ідейність і патріотизм ще не вистачають. Треба ще також знання та передбачливості.

Тим часом, уже саме бажання — не кажучи про способи і методи — "перебрати" УККА ставить під поважний сумнів це знання і передбачливість тих, що це запланували. Кожному бо, хто орієнтується в історичному розвитку того, що називаємо Американською Україною, та в теперішньому стані нашої громади, цілком ясно, що однаково перебрання, як і згода на перебрання такої центральної репрезентативі, як УККА, це все інше тільки не знання і не передбачливість. Можна еволютно, перебрати фірму УККА, і то тільки на деяких короткий час, але ніколи не пошастити у цій вільній країні підпорядкувати цілу, сьогодні програмово й організаційно зрізничану громаду "органічній єдності" одного ідеологічно-політичного угруповання, яке б воно не було.

Промовистим прикладом на це може послужити відома із зарання нашої зорганізованої громади історія із створення в результаті Першого Українського Союзу в Америці в 1915-му році т. зв. Федерації Українських Організацій, що проіснувала тільки один рік. Рік пізніше Екзекутивний Комітет УНСОЮЗУ відтягнув з тієї, центральної репрезентативі своїх представників, тоді, деякі члени Федерації використовували своє становище в ній для своїх партійних цілей... (гл. "Ювілейний Альманах УНС 1894-1944", ст. 116). Два місяці пізніше була створена Українська Рада, перейменована швидко на Український Народний Комітет, який під проводом о. Петра Понятишина в рр. 1917-1923 добився і досі неповторних успіхів в обороні прав України та в допомозі українському народові в його боротьбі за волю і державну незалежність

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

БОСТОН

Під час підписання прокламації Дня Української Незалежності губернатором штату Едвардом Кінгом стоять в першому ряду (зліва): Марта Бачинська, Володимир Бачинський (Плест), Лариса Михайлів, Тереса Раквел (СУМ-А), Ірина Луція, голова СУА. У другому ряду (зліва): о. декан Петро Огірко, парох УКЦ Христія Царя; Данило Бортник, голова церковного комітету УПЦ св. Андрея; Дмитро Мельник, збірщик УНФ і господарський референт УККА; Софія Вінзор, скарбник СУА; о. протосей Микола Немержицький, настоятель УПЦ св. Андрея; інж. Конрад Гусак, голова Відділу УККА у Бостоні. Сидить губернатор Е. Кінг.

Заходами місцевого Відділу УККА українська громада відзначила тут цього року великі роковини проголошення незалежності і соборності Української Держави.

У п'ятницю, 9-го січня, в 12-й год. вполудне у присутності української делегації міста вчорашній підписав прокламацію Дня Української Незалежності губернатор штату Массачусетс Едвард Кінг.

У четвер, 22-го січня, вполудне в присутності численної української громади Сейдему і Вунсакету відбулося піднесення українського прапора на щоглах міського ратуші з добірною програмою, якою провів місто голова і керівник зовнішніх зв'язків Відділу мгр Орест Шудлюк. Привіт від посади міста передав Едвард Е. Солліван, заступник посади. Молитву англійською мовою провів о. декан Петро Огірко, парох місцевої української католицької церкви Христа Царя, прокламацію Дня Української Незалежності посади міста Кевіна Г. Вайта, прочитала Марія Галонжа, а прокламацію міської ради в справі Мадридської Конференції за звільнення українських дисидентів і в'язнів, та за свободу українських церков на

рідних землях прочитала Рома Михайлів. Від управи міста привіт передав Доріс Керрен. Після головний радний міста, великий прихильник українців від довгих років, Френк Лангоні, передав привіт від себе і від міської ради. Адвокат Богдан Зоуля виголосив доповідь англійською мовою про значення свята української незалежності. На кінець програми мгр О. Шудлюк подякував усім учасникам за присутність та запросив всіх до участі в академії, що відбудеться на наступну неділю. Співом „Боже Великий“ закінчено програму.

В неділю, 25-го січня, в 3-й год. по полудні відбулася святкова академія української незалежності в залі УПЦ св. Андрея. Академію попередили вранці Богослужби в наміренні українського народу в обох церквах. Програму академії розпочато американським гімном, що його виконав хор УПЦ св. Андрея під диригентурою проф. Данила Садового. Академію відкрив голова Відділу УККА в Бостоні Конрад Гусак, який провів апел до колишніх вояків, які зі зброєю у руках боролися у рядах УСС-ів, УГА, Січових Стрільців, І-ої Дивізії „Галичина“ у НА. (Продовження на ст. 4)

САН ФРАНСІСКО

(ок) У неділю, 25-го січня ц.р., українська громада міста Сан-Франсіско та метрополіти відзначили Свято Державності.

В переповненій залі української православної церкви свято відкрив та провадив інж. В. Візір. Свято почалося американським гімном, який проспівала професійна співачка Маруся Черепенко. Слідував дует М. Черепенко та В. Шавлач, які прегарно відспівали дві пісні: „Виростеш, сину“ та „Доріжка“.

Голова місцевого Відділу УККА д-р О. Верес прочитав доповідь, що була дещо відмінна від традиційних доповідей цього свята. Доповідач згадав події 1918-20-их років лише як фрагмент з великої історії українського народу, а всю доповідь побудував на огляді сучасних подій, як міжнародних, так і внутрішніх українських, — накресливши перспективи нашої майбутності.

Доповідач навістив сучасні події в підневільній Україні та боротьбу українського народу в тяжких умовах іноземного життя, згадав широкі хорони синів України, які мучаться у московських тюрмах і таборах. Наприкінці доповіді закликав

до єдності, відкидаючи всякі партійні амбіції, бо лише в єдності — сила.

Марія Ісєвич прочитала три прокламації посади міста: Сан-Франсіско — Файнстін, Сан-Гозе — Грей-Гейс та Окленд — Вилсон.

У художній частині свята жіночий хор місцевого Відділу Союзу Українок Америки в складі: В. Шавлач, керівник хору, М. Черепенко, О. Сидорак, Г. Маренін, Ірина Недашківська, Л. Болдук і В. Зубрицька, в своїх двох виступах прекрасно проспівали декілька стрілецьких та народних пісень: „Ой, улавай стрілець“, „Чуши, мій друже, юначе“, „Зірвалася хуртовина“ та інші. М. Черепенко проспівала „Київській та „Україно“, а в дуеті В. Шавлач та М. Черепенко проспівали „Прощай, прощай“.

В останній точці мистецької частини три юнаки — А. Шматолоха, Ю. Маренін та П. Шматолоха — дуже гарно виконали віршову інсценізацію, присвячену подіям 1918-20 років, що фактично оформило все це Свято Державності. Назакінчення жіночий хор СУА проспівав американський гімн, а всі присутні разом з хором проспівали український гімн.

ЧЕСТЕР

Посадник Дж. Бейтел вручає прокламацію Дня Української Незалежності Осипові Кізікову, учасникові Визвольних Змагань 1918-19 років. На лівій стороні Р. Едгар, конгресмен, тримає на руках Марію Лонг, а позаду Василь Пастушок, голова Відділу УККА, держить на руках Христину Лонг.

В житті кожної національної збірності ми находимо чимало таких подій, які становлять суть історії даного народу, і тому представники того народу згадують ці історичні дні з великим пієтизмом, бо в них віддзеркалюється душа народу, його величчя, його стрімління та його національна гордість.

Переглядаючи нашу пресу бачимо, що майже кожна наша місцевість відмічає великі Дні Української Незалежності 1918-20 років у різних формах, хоч суть їх святкування є одна.

Одні роблять влаштовують пишні забави чи бенкети, інші згадують історичні події, а ще інші обмежують до скромних згадок, що нагадують оригінальні історичні святкування цих дат там, на рідних землях. Це залежить від обставин, спроможностей і від погляду на ці справи провідників даної громади. До цих трьох належить і Честер.

Скромно, хоч і з великим пієтизмом, цюгорічні святкування розпочато вже в неділю, 18-го січня, Літургією в УКЦеркві, яку відслужив о. Юрій Ворошак, сотрудник о. Петра Липина, парох. Самі святкування 63-ї річниці проголошення самостійності та 62-ї роковини соборності Української Держави відбулися в четвер 22-го січня, у просторих історичних приміщеннях колишнього суду, що міститься в центрі міста.

Програма святкування розпочалася вранці при заповненні залу. Між присутніми було чимало американських гостей з різних ділянок політичного та наукового сектора, які брали активну участь у виконанні української програми.

Святкування розпочав молитвою о. П. Липин, після чого Стефан Біда, англо-український секретар місцевого Відділу УККА, коротким сло-

вом відкрив свято та передав далі ведення його майстрові церемонії Василеві Пастушкові, голові Відділу УККА.

В. Пастушок у короткому слові згадав про історичне слово цього святкування, підкреслюючи важке положення українського народу колись, за російського царату, та сьогодні в ямні червоного окупанта.

Повстанням з мовчанкою присутні вшанували всіх тих знайомих і незнайомих героїв-мучеників, які своє життя віддали за велику ідею — за волю для свого народу.

Посадник міста Джозеф Бейтел відчитав ним підписану прокламацію Міської управи, якою встановлено четвер, 22-го січня 1981 року — Днем Української Незалежності, і передав цю прокламацію Осипові Кізікову, свідкові її учасникові тих великих подій 1918-19 років.

Дві маленькі сестрички в українських вбраннях Марія і Христіна Лонг вручили посади місту китичку живих квітів, як дар любові і пошани.

Голова В. Пастушок представив гостей в залі і провів кожного до слова. З коротким привітом виступила Річард Товнон, провідниця судового будинку, і Чарльз Кілдер, голова повітових комішенерів.

З промовою виступив конгресмен Роберт Едгар, член Палати репрезентантів у Вашингтоні. Бесідник казав на те, що йому добре відома історія українського народу, його теперішні політичні положення та його аспірації, бо він свого часу жив у суєтності української католицької церкви у Філадельфії, мав нагоду часто розмовляти з парохом тієї церкви. Як член Конгресу ЗСА, він також добре знайомий зі станом українського наро-

ТРЕНТОН

Українська громада Трентону та околиці святково й об'єднано відзначила великі роковини самостійності і соборності України 1918-19 років. У цьому відзначенні було підписання прокламації американськими офіційними чинниками, церковні Бого-служби та святкова академія-концерт. Січневі роковини в Трентоні підготував Громадський комітет, до якого ввійшли представники церков, товариств, установ і молодечі організації.

У середу, 21-го січня, заходами цього комітету українська делегація відвідала посади міста Артура Голленда, а в четвер 22-го січня, з представниками Окружного УКК з Ньюарку — губернатора штату Нью Джерсі Брендона Бірн-на та штетову легіслатуру, які підписали прокламації та проголосили Український День.

У неділю, 25-го січня, при масовій участі громадянства та організованій молоді з прапорами настоятелі трьох церков Трентону відправили торжественні Богослуження в наміренні незалежності українського народу та виголосили відповідні проповіді.

О 3-й год. по полудні в просторій залі православної церкви св. Юрія Переможця в Ярвиллі, коло Трентону, відбулася святкова академія. Залю вщерть вповнили молоді і старші громадяни, загощив же посадник А. Голленд. Академію відкрила співом американського гімну Софія Івахненко при аккомпанюванні Сої Шерех. Представники молоді прочитали: IV Універсал — Пастушок Віра Гафтович; Акт Соборності — сумська Оксана Кушнірчук, прокламації губернатора та посади — одумівця Григорія Кривсун.

Голова Громадського комітету інж. Богдан Качуровський у вступному слові наголосив вагу Актів Державності та Соборності 1918-19 років і привітав духовенство, ветеранів Визвольних Змагань і пізніших військових формаций, виконавців програми та численних учасників свята. Однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять поляглих борців за волю України.

Святкову доповідь виголосив запрошений прелат з Нью Йорку проф. Симон Вожаківський, що у своїй змістовній та глибоко продуманій доповіді чітко змалював умовини, серед яких зродилася українська державність 1918-19 рр. IV Універсал був висловом духовних прагнень народних мас, які не були зараже-

ні пролетаризмом, а змагали до своєї національної держави. Незважаючи на велетенські втрати, український народ сміливо та невтомно далі бореться за свою самостійність. Вільний світ, а зокрема Америка, мусять зрозуміти, що їхнє місце по боці поневолених народів.

У мистецькій програмі, двічі виступив відомий ансамбль бандуристів „Орли“ з Пассейку під мистецьким керівництвом Володимира Васильова, що під звуки бандур зворушили та мелодійно відспівали шість пісень: „Встає хмара з-за ліману“, „Вишній“, „Дозволь мені, мати“, „Полтавський рушничок“, „У вишневу садочку“ та „Вперед“.

Гарно і з почуттям декламували „Яка краса відродження країни“ О. Олеса одумівка Наталка Посева і „Світись, Києве“ М. Шербака пластунка Ніна Гайдушок.

Кульмінаційною точкою академії були два виступи в прекрасних українських стилізованих строях дівочого хору „Жайворонки“ при Осередку СУМА ім. Г. Тараса Чупринки в Нью Йорку. Під мистецьким керівництвом проф. Л. Стругацького, заавансованого диригента та великого ентузіаста хорального співу, що сім років тому прибув із Запоріжжя, Україна. Цей ансамбль, що складається із 53-ох юних хористок та трьох визначних солісток: Б. Зяць, Олі Гіряк і Галі Благої — гарно відспівав дев'ять пісень: „Живи Україно“, „Розпрощався стрілець“, „Мати ходить на курган“, „Ось день війни“, „Києве мій“, „За рідний край“, „Виростеш, сину“, „Пісня про Київ“ та „Вперед“, при мистецькому супроводі піаністки С. Шерг.

Між виступами „Жайворонків“ місцева сумська молодь вивела монтаж „Державність“, що в поста-ттях дружинника, козака, воїна Визвольних Змагань та уніста на тлі юного досвіту зобразив боротьбу за Українську Державу.

Програмою дуже вміло провела Леся Гордишська, голова молодечого відділу СУА в Трентоні.

Академію закінчено українським національним гімном.

Треба підкреслити, що Громадський комітет, очолений Б. Качуровським, А. Галайдиною та Г. Кальманом доложив всіх можливих старань, щоб Січневі роковини пройшли велично та гідно. До успіху свята причинилося наше ідейне громадянство своєю масовою участю.

Олександр Татомир

БРИДЖПОРТ

У канцелярії посади міста стоять / зліва /: Христіна Катречко / Плест /, о. Криштоф Я. Шуст, В. Пелешук / Голова Відділу УККА /, Христія Царя / Плест /, о. А. Яковченко. Сидить посади міста Джон С. Манданіці.

У св. — Заходами місцевого Відділу УККА українська громада при участі гостей з міської управи — Майк Мігай з дружиною, о. криштоф Я. Шуст, Ярослава Шуста, парох УКЦеркви, о. Анатолія Яковченка, настоятеля УПЦеркви, та о. Мамчура (з Гартфорду), відсвятковано тут 63-ті роковини незалежності української держави січневою академією у неділю, 25-го січня ц.р., в залі православної громади при 99 Йорк вулиці.

Академію розпочав В. Пелешук, голова Відділу УККА, після відспівання американського гімну. Святкову доповідь виголосив д-р Яр. Туркало. „Україно моя“ М. Кравцова продекламувала А. Пелешук; декламувала „Могила“ Б. Грінченка Х. Скочилья, а вірш „Народ мій“ В. Симоненка — О. Катречко.

Далі виступив Ансамбль Молодих Бандуристів з Гар-

МАЯМІ

Метрополітальний Відділ УККА, який очолює усі культурні і фінансові установи на цьому терені, влаштував тут на заклик Ієрархії українських церков, свято соборності — 22-го січня — у неділю, 25-го січня ц.р., у своїй домові, яке відбулося після Служб Божих, відправлених у наміренні українського народу.

Святкування цих великих річниць почалося у ширшій родинній атмосфері спільною перекускою, яку приготували невтомні членкині місцевого Відділу і яку розпочав молитвою парох місцевої православної церкви о. В. Попко. Після перекуски вівча програмою К. Голдівська представила голову Відділу УККА проф. Т. Максимовича, який привітав отців, представників організації і присутніх із 63-ю річницею української державності. Говорячи між іншим, про місцеву українську молодь, проф. Максимович, сказав, що хоч вона належить вже до четвертого покоління українських поселенців і не володіє добре українською мовою, проте все ж таки послугується нею. Для того ж, щоб ця молодь більше цікавилася українськими справами і брала участь в українському громадському житті, потрібно створити при місцевому університеті курси української мови, що д-р Власенко і Бойцун пообіцяли у короткому часі зреалізувати. Проф. Максимович згадав також про те, що саме у часі цього свята колишні американські закладники у Ірані приземлюються на летовищі біля Союзівки і незабаром будуть перевезені до Вест Поінту, Н.Й.

Черговий промовець д-р Ю. Цегельський сказав, між іншим, що промотори захоплення, всупереч всім міжнародним правам, Іраном закладників, членів

КЛІВЛЕНД

У 63-тій річницю проголошення в Києві самостійної Української Народної Республіки Української Злучені Організації — Відділ УККА у Клівленді відзначив святкуванням у неділю, 25-го січня. Вранці священники всіх сімох церков відправили Благодарственні Богослуження, а по полудні зіїлися з мирянами до залу парафії св. Володимира в Пармі на святковий концерт, головною точкою якого була промова-виклад о. митратора Федора Коваленка про права нації на державну самостійність, яку український

народ виборов і проголосив Січневими Універсалами в 1918-19 роках. Решту 80-хвилинного концерту впровадили точки: відкриття — голова УЗО д-р Богдан Футей, який привітав ред. Елеонору Прек із шоденника „Клівленд Пресс“ апел сімох ветеранських і молодечих організацій, переведений колишнім поручником УСС проф. Романом Леском, та відчитання уривків з IV Універсалу і Прокламації посади міста Джорджа Войновича про День Української Самостійності. З його апробати 22-го і 25-го січня український прапор повівав

над магістратом міста, з я Пармі — з доручення посади міста Джона Петруски. У дальшій частині учасники прослухали концерт патрістичних пісень шаного хору „Дніпро“ під дир. Євгена Садовського і при аккомпанюванні Тамари Самійленко та декламацію студента Євгена Апостолюка. Інший настрій у глядачів створив хорograf Маркіян Комічак виступом 30 своїх учнів школи українського танку „Веселка“ з Пітсбургу і Клівленду з чотирма танцями і солю Еммі Ватербав. Всіх виконавців програми оплескувала влячна публіка, яка заповнила всі місця, а яких 50 осіб мусили вдовольнитися стоянням під стінами.

Цей справно переведений і багатолюдний концерт був також „христинням“ цієї нової залі, побудованої добуванням з двох сторін коштом майже 400,000 дол. Парафія собору УПЦ св. Володимира під проводом о. митратора Степана Ганкевича добре відчувала потребу нашої громади і спромоглася вивинувати їй залу в найдогіднішому положенні поселення.

На закінчення концерту присутні — 550 осіб — проспівали „Ще не вмерла України“ С. Кікта

АПОПКА

(вп) Дня 21-го січня ц.р. посади цього міста Джон Ленд у міському ратуші в присутності групи українців прокламував день 22-го січня як день Незалежності України, а 22-го січня в 10-й год. підніс сичнь-жовтий прапор, що повівав шільний день поруч американського і жовтої стрічки, що висіла на знак повороти американських закладників з Ірану. Після піднесення прапора перед міським ратушним заступником не-присутнього посади міста відчитав прокламацію, а зібрана група українців надхненно відспівала український релігійно-національний гімн з надією, що їх голоси

американського дипломатичного корпусу в Теграні — є ті самі, що вже понад 60 років на українських землях в'язняють, мордують, засилають у тюрми і „психушки“ та вивозять на Сибір, Коліму, Казахстан тощо цвіт української ідейної молоді, щоб знищити всякий спротив проти безправ'я і терору червоного московського наїзника. І якщо сьогодні ми святкуємо дні української державності і соборності, то це є доказом, що ворог не вбив бажання і горіння великої ідеї нашої сомобутності. — закінчив прелетент.

Вочільну частину свята започаткувала в'язанкою патрістичних пісень Мороз віртуозною грою на бандурі.

Головну святкову доповідь виголосив інж. О. Граб, колишній голова Відділу УККА в Галивуді, Фла. У наскрізь соборницькій доповіді прелетент з'ясував наші завдання під сучасну пору, щоб допомогти тим, які борються на рідних землях за людські і національні права українського народу.

Декламаторка Е. Кулик із відчуттям і майстерністю продекламувала монтаж Теодора Курпіти. Віртуоз-піаніст, професор музики в місцевому університеті в Маямі, мгр Б. Сперкач відграв бездоганно дві пісні „Засвітали козацькі“ і „Засало сонце золоте“, викликаючи бурю оплесків. Співачка Ольга Павлова також про те, що саме у часі цього свята колишні американські закладники у Ірані приземлюються на летовищі біля Союзівки і незабаром будуть перевезені до Вест Поінту, Н.Й.

Святкову промову д-р Ю. Цегельський сказав, між іншим, що промотори захоплення, всупереч всім міжнародним правам, Іраном закладників, членів

Свято закінчено співом „Ще не вмерла України“

ВІНДЗОР

(вп). — У четвер, 22-го січня цього року, гордо мав тут на ратуші міста український національний прапор і співішав різнонаціональним мешканцям обабіч ріки Детройт, що українська спільнота у вільному світі відзначає світлі події новітньої історії — Роковини Державності України. В пресі та радіо про цю подію проголошено прокламацію Українського Дня, що її видав міська рада.

У суботу, 24-го січня, увечері простору залу Словацького Центру при вул. Чендлер заповнили учасники святкового відзначення роковин 22-го січня 1918 і 1919 років, що його підготували місцевий Відділ Комітету Українців Канади під проводом голови Йосифа Яворського.

Святкову програму започатковано канадським і українським національними гімнами, а відтак майстер церемонії Ярослав Волошак представив почесну президію, у якій засідали: Юлія Стойка, Ірина Зелена, Роман Колодчин, інж. Василь Колодчин, провідний посол Пітер Мекензі, міністер закордонних справ Канади Марк МекГвіген, голова Відділу КУК Й. Яворський, обидва місцеві парохі з дружинами — В. Метулинський з православної і о. Євген Галицький з католицької парафії. Я. Волошак представив також представників українських організацій: Лілу Колодчин, голову Окружної Управи СУА та Василя Паліжа від метрополітального Відділу УККА, обидвоє з Детройту, а також представників провідних урядів Онтаріо та міської адміністрації Віндзору — Дейв Кук, Берні Ньюмен та Шерон Проктор.

З уваги на різдвяний час

(Закінчення на стор. 4)

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

БОСТОН

(Продовження зі стор. 3)

УПА і Закарпатської Січі, яких публіка вітала оплесками. Далішнє переведення програми академії К. Гусака передав Володимир Федорові, культурно-освітньому референту Відділу УККА, який у коротких словах представив присутнім головний доповідач мгр-а Богдана Гарнавського, ексективного заступника голови ФКУ у Гарварді. Доповідач у солідно опрацьованій доповіді сказав про значення обох Актів, які відновили українську державу, злучили всі українські землі в одну Соборну Українську Державу. Доповідач наголосив, що патріотизм має проявлятися не лише на словах, але на ділах, не доривочено, але у щоденному нашому житті.

Прокляттям від губернатора прочитала Анна Болюх, від посади міста — Христина Макарушка, а від міської управи — Оксана Шудлюк.

Дальшою точкою програми були привіти: від Литовсько-американської Ради у Бостоні передав усний привіт Александер Чаплік, голова; від Литовсько-американської Ради у Бостоні та від кубанців привіт прочитав мгр О. Шудлюк.

У мистецькій програмі виступила місцева Пластова Станиця з монтажем до 22-го Січня уривків з творів Симоненка, Стефаніка, Франка, Митрополита Шептицького, Т. Чупринки, Л. Костенко і С. Петлюри. Монтаж підготувала Віра Грабець та 25-ий Відділ юнацтва СУМ-А ім. Березани у Бостоні зі слюдами: народний танець „Орлиця“ у виконанні молодшого юнацтва — М. Вольний, П. Милі й І. Гануля; вірш „До України“ слова М. Масюка продеклямувала Лариса Михайлів; танець „Запорожці“ виконали молодші юнаки; танець „Веснянка“ виконали молодші та старші юначки; „Козачок“ протанцювали молодші юнаки і юначки, а народний танець „Гречаники“ виконали молодші юнаки і юначки.

Мирослав Витонів відіграв на фортепіані „Варіації на українській темі“ Миколи Фоменка. Хор УПЦ св. Андрея відспівав пісню: „Прощай село“

Л. Леонтовича: „Ой, чий то кін стій“ А. Авдієвського; „Коло млина“ М. Гайворонського.

У мистецькій програмі також вручено грамоти УНФонду тим платникам, які безперервно 30 років вкладають свої річні вкладки. Акт вручення грамот доконав голова і його заступник Відділу УККА у Бостоні. Грамоти УНФонду одержали: Данило Бортник, Дмитро Галонжко, Марія Ганчар, Конрад Гусах, Петро Мороз, Степан Микитин, Володимир Федорів і Михайло Франківський. Грамоту подяки за особливі заслуги на відтинку зовнішніх зв'язків місцевого Відділу одержав мгр Орест Шудлюк, яку вручив йому голова Відділу, підкресливши, що його заслугою є також те, що наш Відділ належить до найбільш активних між відділами УККА. Мгр О. Шудлюк у зворушливих словах подякував за Грамоту, як вияв подяки за його віддану працю для поневоленої батьківщини, сказавши, що ця Грамота належить також у першій мірі його дружині Славі та його дітям Оксані і Маркові, а також родичам дружини, бо вони, допомагаючи його у родинних обов'язках, дали йому можливість виконати національно-громадську працю.

На закінчення програми В. Федорів подякував всім виконавцям і учасникам та пригадав тим, хто ще не зложив УНФонду за 1980 рік, щоб сповнили свій громадський обов'язок.

Свято закінчено українським національним гимном. По закінченні академії всіх учасників свята, а особливо дітей, запрошено на сцену, але смачну перекуску, за принагоди квітами, як приготували жертвенні і працюючі пані: Ольга Шудлюк, Славія Шудлюк, Марія Ганчар і Марія Мороз, на чолі з Марією Кайко, секретаркою Відділу УККА. Під час перекуски мгр О. Шудлюк порушив кілька важливих справ, а між ними — також другу частину Мадридської Конференції, на яку наш Відділ приготував деякі матеріали.

Головним доповідачем на академії був проф. Богдан Крамарчук. Тема його доповіді: „Визвольна боротьба в Україні раніше і тепер“. Матеріал підготовлено добре і змістовно. Головна промова вголосі українською мовою, а для тих, що української мови не розуміли, доповідач коротко повторив суттєве англійською мовою.

Відрядним і приємним явищем на святкуванні було бачити виконавців програм молодих людей. Після доповіді на закінчення програми виступив відомий і всіма шанований хор „Дніпро“ з своїм диригентом о. Миколою Бринем. Були виконані під акомпанієм молодого піаніста Петра Цареградського слюди: „Ой, у лузі червона калина“, „Чорногора“, „Ой, луга, берега“, „Виростеш ти, сину“.

Бурними оплесками дякувала громада виконавцям програми. Академія була невдала й змістовна, і пройшла успішно при великій кількості присутніх.

Відрядним і приємним явищем на святкуванні було бачити виконавців програм молодих людей. Після доповіді на закінчення програми виступив відомий і всіма шанований хор „Дніпро“ з своїм диригентом о. Миколою Бринем. Були виконані під акомпанієм молодого піаніста Петра Цареградського слюди: „Ой, у лузі червона калина“, „Чорногора“, „Ой, луга, берега“, „Виростеш ти, сину“.

Бурними оплесками дякувала громада виконавцям програми. Академія була невдала й змістовна, і пройшла успішно при великій кількості присутніх.

Відрядним і приємним явищем на святкуванні було бачити виконавців програм молодих людей. Після доповіді на закінчення програми виступив відомий і всіма шанований хор „Дніпро“ з своїм диригентом о. Миколою Бринем. Були виконані під акомпанієм молодого піаніста Петра Цареградського слюди: „Ой, у лузі червона калина“, „Чорногора“, „Ой, луга, берега“, „Виростеш ти, сину“.

Бурними оплесками дякувала громада виконавцям програми. Академія була невдала й змістовна, і пройшла успішно при великій кількості присутніх.

Відрядним і приємним явищем на святкуванні було бачити виконавців програм молодих людей. Після доповіді на закінчення програми виступив відомий і всіма шанований хор „Дніпро“ з своїм диригентом о. Миколою Бринем. Були виконані під акомпанієм молодого піаніста Петра Цареградського слюди: „Ой, у лузі червона калина“, „Чорногора“, „Ой, луга, берега“, „Виростеш ти, сину“.

Бурними оплесками дякувала громада виконавцям програми. Академія була невдала й змістовна, і пройшла успішно при великій кількості присутніх.

Відрядним і приємним явищем на святкуванні було бачити виконавців програм молодих людей. Після доповіді на закінчення програми виступив відомий і всіма шанований хор „Дніпро“ з своїм диригентом о. Миколою Бринем. Були виконані під акомпанієм молодого піаніста Петра Цареградського слюди: „Ой, у лузі червона калина“, „Чорногора“, „Ой, луга, берега“, „Виростеш ти, сину“.

БРИДЖПОРТ

(Закінчення зі стор. 3)

форду під керівництвом Світлани Мороз у складі: Світлана Волошко, Іоанна Бучко, Віра Мамчур, Христина Катренко, Ліза Хмельська, Стася Кері, Олден Провост, Марко Рудик, Петро Рудик, Олександр Катренко, а оповідач — Андрій Волошко.

Музичний монтаж складався із пісень „Ой, місяцю, місяченьку“, „Пливе човен“, „Сонце низенько“, „Та туман ярмом котиться“, „Йшли корови із діброви“, „Повій, вітре, ой да вітеречок“ і „Сміло, брати“.

На закінчення Академії відспівано український національний гимн.

ЧЕСТЕР

(Закінчення на стор. 4)

ду під червоним російським окупантом, але в нього є велика надія на неминуче воскресіння України.

На залі були присутні також делегати зі Шкільної Ради: Голова Джан Вол і Микола Купчик. Були тут Представники й інших галузів міської адміністрації.

Глибокозмістовний реферат про святкування незалежності України 1918-19 років виколола українською мовою докторантка Пенсильвського університету у Філадельфії Любова Лесик, працівниця в Департаменті справедливості у Вашингтоні. Хоч бесідники народилися поза межами України, то однак, вона добре володіє українською мовою.

Вона зокрема зупинилася на жертві молодих і молоденських кривавих.

Крутанський чин, — казала бесідниця, — зродив сотні героїв, мучеників, які з пісню на устах гинули у підземеллях тюрем чи на далекому холодному Сибірі; вони страждали, але не калялися, бо їх заповідь одна: „Здобудеш українську державу, або згинеш у боротьбі за неї“.

Окремо запрошений із сусіднього Вільмінгтона, Де-

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

На закінчення Академії відспівано український національний гимн.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

На закінчення Академії відспівано український національний гимн.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

Ансамбль гучно оплескували захоплени його співом і грою на бандурах присутні на залі. Голова Відділу В. Пелешук подякував всім виконавцям програми і присутнім на залі, побажав бандуристам молодим великих успіхів у їх праці та поширюванні української пісні і висловив подяку Юрієві Катренку, вчителю Народної Школи Українознавства.

ВІНДЗОР

(Продовження зі стор. 3)

ридних землях, зокрема членів Гельсінської групи. Українська спільнота в діаспорі, зокрема її провідна верства, має тепер більше ніж будь-коли нагод та можливостей заговорити про українську державницьку аспірацію, щоб цей голос почувли в столицях держав усього світу. Це наше завдання, яке ми мусимо виконувати в соборницькому дусі, без уваги на територіальні різниці, політичні чи релігійні переконання. Українська спільнота у вільному світі — це невід'ємна частина соборної України.

Особлива своєю значенням була промова в англійській мові 22-річного студента права Р. Колодича (сина інж. Колодича). Промовця виходив із позиції народженого тут українця.

Наглядно доказав, як можна служити країні свого народження й одночасно допомагати українському народові в його змаганнях за державність. Українська молодь у вільному світі, зокрема в Канаді та ЗСА, здобувши високу освіту та високу позицію в науковому та політичному житті цих країн, має справді не обмежені можливості популя-

ризувати українській визвольницькій ідеї і цим споняти свої завдання супроти України. Говорив Колодичин із таким підходом та такою мовою, якою говорить його генерація. Вона, ця молодь, яка становила біля 40 відсотків учасників, розуміла суть справи та її значення і прийняла її до серця, що наглядно підтвердило спонтанні аплодисменти після закінчення цієї добре продуманої промови. Не тільки молодь, але й старшим віком громадяни були глибоко нею зворушені.

Текст резолюції прочитав Ярослав Волошок, пояснивши, що прийняті постанови з відповідними супровідними листами будуть вислані до канадського Уряду.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

Під звуки мелодійної оркестри „Коломиї“ із Сейнт Катерини молоді і старші забавлялися далеко поза північ.

Влучні висновки з цілості програми зробила у своїм заключним слові Ю. Стойко. Від імені Ділового комітету вона сердечно подякувала понад трьом сотням учасників (різкість для Віндзору) — священикам, запрошеним гостям, а особливо промовцям.

ЙОНКЕРС, Н.Й

Під час підписання прокламції (сидить, зліва): о. Василь Юлія, посади Джералд Лор і Микола Сидор; стоять (зліва): Мирослав Футала, Михайло Лотоцький, Мирослав Климко, Мирон Куземчак, Марія Кульчицька, Лев Футала, Марія Кішок, Богдан Ісан, Іван Педіляк, Володимир Гац, Петро Чіта — радий і Володимир Козіцький.

(С.С.) Як кожного року, так і цього року українська громада відзначила тут Січневі роковини 1918-19 років. В четвер, 22-го Січня, посади міста Йонкерс прийняв делегацію Українського Конгресового Комітету Америки, Відділу Йонкерсу, яку очолював голова місцевого Відділу Микола Сидор. Посади Джералд Лор підписав прокламцію, в якій проголосив четвер, 22-го Січня, Днем Української Незалежності. Після підписання прокламції біля ратуші відбулася церемонія.

Церемонію Українського Дня відкрив референт зовнішніх зв'язків Відділу УККА Мирослав Футала, а молитву відмовив співробітник пароху української католицької парохії о. Василь Юлія. Відспівано американський гимн, а відтак — український гимн, в час якого суміш Мирон Куземчак і Володимир Гац і пластуни Богдан Ісан піднесли український прапор. Підписану прокламцію відчитав сам посади. Прокляттям стейту Нью Йорку відчитав асистент стейтсмен сенатора Джана Фліна пан Морр.

Міська рада міста Йонкерсу на своєму засіданні принесла резолюцію про проголошення дня 22-го Січня Українським Днем. Присутніми на відчитанні прокламції були два радні: Петро Чіта, Стефан (Стіф) Кобасік, які промовляли.

До чисельно зібраних представників української громади промовив Мирослав Футала англійською мовою Українською мовою промовляв голова М. Сидор.

Друга частина святкування відбулася в неділю, 25-го Січня, вранці, коли парох церкви св. Михайла о. шамбелян Петро Федорчук відслужив Службу Божу в наміренні українського народу

танцювальна група Осередку СУМ-А під мистецьким керівництвом Володимира Уздєйчука відтанцювала два танці — „Верховину“ і „Гопак“.

Що вдало імпрезу молоді поляючи виконавцями і присутнім закінчив голова М. Сидор, а всі зібрані відспівали Франкове „Не пора, не пора“.

танцювальна група Осередку СУМ-А під мистецьким керівництвом Володимира Уздєйчука відтанцювала два танці — „Верховину“ і „Гопак“.

Що вдало імпрезу молоді поляючи виконавцями і присутнім закінчив голова М. Сидор, а всі зібрані відспівали Франкове „Не пора, не пора“.

танцювальна група Осередку СУМ-А під мистецьким керівництвом Володимира Уздєйчука відтанцювала два танці — „Верховину“ і „Гопак“.

Що вдало імпрезу молоді поляючи виконавцями і присутнім закінчив голова М. Сидор, а всі зібрані відспівали Франкове „Не пора, не пора“.

танцювальна група Осередку СУМ-А під мистецьким керівництвом Володимира Уздєйчука відтанцювала два танці — „Верховину“ і „Гопак“.

Що вдало імпрезу молоді поляючи виконавцями і присутнім закінчив голова М. Сидор, а всі зібрані відспівали Франкове „Не пора, не пора“.

танцювальна група Осередку СУМ-А під мистецьким керівництвом Володимира Уздєйчука відтанцювала два танці — „Верховину“ і „Гопак“.

Що вдало імпрезу молоді поляючи виконавцями і присутнім закінчив голова М. Сидор, а всі зібрані відспівали Франкове „Не пора, не пора“.

МІННЕАПОЛІС

(В.С.Молотко). Українська громада міст-близнят Міннеаполісу й Сейнт Полу в неділю, 25-го Січня, зр., відзначила 63-ті роковини державності і незалежності України академією, яка під вечір відбулася в залі школи парафії св.Константина.

В цей день по всіх церквах молилися за душі спочилих героїв і за здоров'я воїнів, хто

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

КАРТЕРЕТ

(Закінчення зі стор. 4)

Під час підписування прокламції (зліва): Л. Сингура, школа українознавства; С. Глушук, СУА; І. Кушнір, голова Відділу УНС; Д. Клишко, секретар СУА-А; В. Юрченко, голова Відділу СУА-А; Д. Сенюк, секретар СУА-А; інж. В. Янів, голова Відділу УНС; о. архим. В. Постіпнік, парох УНЦ; о. Т. Чубенко, парох УНЦ; В. Казько, голова УАГК; І. Васічко, упровад. ООУС; О. Глушук, секретар УНЦ. Перед посадником міста І. Р. Томчуком стоять в суміських одностроях: А. Казько і Р. Глушук, школа українознавства Л. Глушук, Т. Сингура, Н. Козак, у козацьких строях два сини о. Т. Чубенка.

та та громаді за участь у святі. Співом Франкового „Не пора, не пора“ закінчено свято соборності.

Місцеві американські газети помістили вістку про перебіг цього свята.

У неділю, 25-го січня, в обидвох українських церквах було відправлено в наміренні українського народу Богослуження: в православної церкви св. Дмитрія відслужив о. Т. Чубенко, а в католицькій церкві св. Марії відслужив о. архим. В. Постіпнік. Обидва отці виголосили проповіді про українську церкву та її державність. У церкві св. Марії стійку з прапорами трима-

ли Б.Теребешкий, І.Глушук, С.Ковалюк, Ю.Глушук. Під час Богослуження в пошану полеглим героям „вічна пам'ять і тим, що далі борються за самостійність, і всьому українському народові, розкиданому по всьому світі“ багатолітнього святого відновлення України „в ім'я Божє, благослови Америку“ з нагоди повороту закладників гарно проспівав церковний хор під диригентурою В.Ковалюка.

За звеличення найбільшого свята відновлення Української Державності усім невиспаним працівникам належить від нашої української громади щире Спаси Бог.

МЕНВІЛЛ, Н. ДЖ.

(п'я) Заходами Союзу Українок Америки, 92-й Відділ у Менвіллі, Н. Дж., 12-го січня цього року посади міста Маріон Б. Дудаш підписала прокламцію відзначення 63-х роковин Дня Української Незалежності. Присутніми були голова СУА Пріса Янук; колишній доволітний парох о. Макар Михайлів, представник Українського Народного Союзу Михайло Захарко; від УНЦ — Василь Матвій та гості.

У неділю 22-го січня в 8.30 ранку в місцевій церкві була відслужена Св. Літургія в наміренні українського народу. Після Богослуження відбувся акт піднесення ук-

раїнського прапору поруч американської ради.

Місцевий тижденьник помітив знімку вручення прокламції та допис про змагання українського народу до свободи.

Копії прокламції про інформаційні листки про Український День доручено представникам усіх церков, підприємств і установ у місті.

До святкування прилучилися вчителі місцевої середньої школи, де в 10-й год. ранку всім учням прочитано прокламацию з відповідними поясненнями про значення Дня Української Незалежності і чому його святкується по американських містах.

А. Кузмів, Л. Борщ, К. Гейл, А. Грекле, П. Янук, посадник міста Маріон Б. Дудаш, о. М. Михайлів, С. Гаврилюк, Г. Михайлів. Другий ряд: З. Кузмів, В. Бойко, В. Матвій і М. Захарко.

Ще одна українка „Гу із Гу“

Таня М. Бутрей

Студентка Блумсбург Стейт коледжу, школи професійних студій із спеціалізацією в англійській мові.

БАЛТИМОР

(Продовження зі ст. 4)

Також останній Конгресс УККА презентувала назвала неспішним, бо замість об'єднати роз'єднану громаду і створити атмосферу недовіри і боротьби за владу. Д-р М.Бек привітала англійською мовою сенатора Сарбейна, підкресливши його визначну роль у Сенаті ЗСА, а також прихильність до українських визвольних змагань, а зокрема до конструктивної діяльності та стилю життя і праці української балтиморської громади. Спокійна і переконлива промова презентувала з Божої ласки — була нагороджена спонтанними оплесками.

З черги ансамбль бандуристів Мирослава Гнатюшина з Мериленду виконав на бандурі низку українських патріотичних пісень. Заслужене признание факт, що це — батько, диригент і співак, і його п'ятеро дітей бандуристів створили могонаційну мистецьку групу для служіння українській громаді.

Проклямачі з нагоди історичних українських роковин незалежності, написані губернатором стейту Мериленд Гаррі Гюсом і посади міста Вілліамом Шейфером, прочитала Г.Монастирська. Галія Попович продекларувала з почуттям вірш Б.Лепкого „Спів, хлопці, спів“. Кілька музичних творів виконав на фортепіані надійний студент місцевого УМІ Роман Нішук. Відспіванням молитви „Боже Великий, Єдиний“ закінчено це свято.

У понеділок, 26-го січня, д-р М.Бек у товаристві генерала Петра Самуїла і о. Анатолія Булавки була прийнята в міській ратуші головою міської ради Волтером Орлінським, а згодом посади міста В.Шейфером, який відзначив її спеціальною грамотою почесної громадянки міста, вручивши їй також пропам'ятку срібну тарілку з емблемою міста.

У розмовах на політичні теми і про значення української визвольної боротьби за свободу в сучасну пору згадали також і про потреби та життя української місцевої громади.

Відбулися квартальні збори КОУАО

Нью Йорк, й. (О.Лушук). — Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Нью Йорку відбув тут в четвер, 22-го січня ц.р., квартальні сесії представників організацій та Управ. Програму сесії виконали: звітування із проробленої праці в минулому році; план праці і імпреси в баченні; вибір Номінаційної комісії у підготові до річних Загальних Зборів, справа збірки Національного Фонду і справа дальшого збереження українських парохіальних шкіл св.Юра у цьому місті.

Заплановані імпреси: свято самостійності і соборності українських земель відбулося у неділю, 1-го лютого; Шевченківські роковини — 22-го березня; відзначення 40-річчя проголошення Української Державності 30-го червня 1941 року у Львові, Західна Україна; річні Загальні збори — 9-го травня.

В ході нарад вирішено оживити і активізувати Комісію Оборони України. Важливою точкою наради було вислухання представників Батьківського комітету українських католицьких шкіл св.Юра — д-ра Б.Кеїша та інж. Л.Зеліка про загроженість існування українських парохіальних шкіл в Нью Йорку та їхній гарячий заклик до Комітету Об'єднаних Українських Американських Організацій Нью Йорку, як до центральної ньюйоркської громади.

АРАБСЬКІ ТЕРОРИСТИ схопили в Бейруті, столиці Лівану, шараж д'афери амбасаді королівства Йорданії. Велика група озброєних терористів, правдоподібно, з терористичної організації Ас Сайка, яка підкорюється Сирії, звідки вона дістає всі засоби для існування і зброю та де відбуваються вишколи її членів, окупила будинок, у якому жив разом із родиною Йорданський дипломат Гішам Могойєн, заатакувала охорону будинку, вбила одного охоронця та цивільну людину, яка припадково там знаходилася, і схопила його, а з ним послугачку в тому будинку. Йорданський уряд гостро заперечував проти того варварського нападу.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ

(Закінчення зі стор. 4)

нагодах вивішування прапорів державних народів при Бенджамин Френклін Парквей, уряд Філадельфії регулярно вивішує прапор України, синьо-жовтий, з написом на щоглі „Україна“.

У неділю, 25-го січня, у дусі заклику Архископа Мирослава Івана Любачівського, в усіх церквах відправлено Служби Божі за український народ. Урочисту Архисерейську Божественну Літургію в митрополічному соборі відправив Архископ у сослуженні о.шамб.Роберта Москаля, при чому Владика Мирослав виголосив відповідну проповідь до зібраної молоді Пасту і СУА-А та до ветеранів і вірних, що відновили простору катедр. Урочисту Божественну Літургію в українській православної катедрі св.Володимира відправив її настоятель о. митрат Степан Біляк, який також виголосив відповідне слово. Представники молодечих, ветеранських і інших організацій з прапорами були присутні в обидвох катедральних храмах.

Того ж дня в 4-й год. по полудні заходами Відділу УККА влаштовано святочну академію. У своєму вступному слові, голова Відділу УККА, проф. д-р П.Стерчо закликав учасників вшанувати присутніх на залі учасників боротьби за державну самостійність України, які і всіх тих, які загинули на полі слави в боротьбі за неї. Закликав він також злучитися думками з кошиками 52-ма американськими закладниками іранських терористів, бо саме того дня повернулися вони по 444-ох днях тортури на вільну землю, а між ними також американський укралець з Оліфанту Михайло Метринко.

Уривки з Четвертого Універсалу та Акту Соборності прочитали представники української молоді — Рома Касян, Віра Бойко, Ольга Михайлюк і Євген Савчук. Проклямачі посади міста прочитала мр.Уляна Мазуркевич, голова Комітету Оборони Національних і Людських Прав в Україні, а прокламацию губернатора Пенсильванії — адвокат Тома Дармограй, член Комісії Етнічної Спащини при уряді губернатора Пенсильванії. Він представив особистого представника губернатора в особі Анто-

нія Крживіцького, який відчитав ще спеціального листа від губернатора Торнбурга.

Учасники цієї святкової академії вислухали з великою увагою глибоку аналітичну головну промову, що її виголосила мр.Ольга Кузьмич, голова Спідки Українських Журналістів і секретар Наукового Товариства ім.Шевченка. Наголос поставила вона на те, що символіка має вагість тільки тоді, коли за нею стоїть послідовне і широкимасовне діло: не самі прокламачі, а боротьба за реалізацію змісту Універсалу. Тому і святкування наших славних річниць матимуть значення тільки тоді, коли українське громадянство повсякденно житиме змістом тих святкувань.

Зміст високого рівня мистецької програми академії виповнили твори українських класиків — Тараса Шевченка, Івана Франка і Лесі Українки; музика Миколи Лисенка й Н.Нижанківського. Власне, фортепіанним солю Томи Гринькова композиції Н.Нижанківського „Великі варіації на українську тему“ розпочало концертну частину академії. Роксолана Чортіна, членка Української Театральної Студії Молоді, рецитувала „І ти колись боролася...“ Лесі Українки, а вокальні точки програми склалися із творів Т.Шевченка й музики М.Лисенка.

Перший раз виступала в Філадельфії співачка Лариса Магун-Гурин, виконавши „Чи ми ще зійдемося знову“, „Княжна“ та „Вітер в гаї не гуляє“ й здобула серця філадельфійської публіки. Маестро Андрій Добрянський, бас-баритон Метрополітаної Опери, був частим гостем Філадельфії, яка і цим разом щедрими оплесками виявила йому своє призначення за виконання „Реве та стогне“, „Минають дні“, „Понад полем іде“, та „Доля“. Та вершину цього концерту треба вважати дуєтним виконанням „Ми заспівали, розійшлися“ Шевченка-Лисенка та „Не забудь“ Івана Франка, муз. М.Лисенка згаданими вище солістами. До всіх точок акомпанював концертний піаніст Т.Гриньків.

Академію закінчено відспіванням „Ще не вмерла України“ всіми учасниками академії.

Посадник Вілліам Грін вручає прокламацию Дня Української Самостійності 22-го січня ц.р. голові Відділу УККА проф. д-рові Петрові Стерчові та членам делегації — мр.Іванові Скопильові й проф. д-р Наталії Паузі, заступниці голови Митрополії Бараньському, секретареві, та Володимирові Василанукові, членові Управи Відділу УККА у Філадельфії.

САН ДІЕГО

(О. С.) Майже вся українська громада цього каліфорнійського міста відзначила 25-го січня ц.р. у просторій залі Націй в Болбоа Парку роковини державності і соборності української держави.

Учасник Визвольних Змагань та Зимового Походу інж. Леонід Романюк прочитав інформаційну доповідь про національне відродження України та державно-творчі зусилля українського народу. Присутні окремо привітали учасників Визвольних Змагань, які були на залі: Лідію і Миколу Гадзаяцьких, Дмитра Нестеренка, Теофіла Шіана й Івана Кривуна.

Надія Стефанська продекларувала вірш Павловича, присвячений цим роковинам. Майстерною грою на бандурі та співом „Думи про Петлюру“ та „Пісні про Кармелюка“ бандуристу Андрія Кисляка закінчилося урочисте відзначення цих визначних дат української історії.

Закінчено свято спільним співом українського національного гімну.

СИРАКЮЗИ.

Д-р О. Гудзяк приймає прокламацию від посади ЛІ Александра. Повітовий староста Джон Мулрой передає прокламацию д-рові О. Гудзякові; парохі — о. протопресв. І. Данилевич (зліва), о. митр. В. Середович (справа).

Під час підпису прокламации Дня Української Незалежності (зліва): д-р М. Логза, Зенон Карпінш, Микола Даченко, о. протопресв. І. Данилевич, д-р О. Гудзяк і посади ЛІ Александр, діти Лариса Гринчик і Оксана Дупляк.

(М.Л.). — Громадське відзначення 63-х роковин самостійності і 62-х роковин соборності у цій українській громаді розпочалося у неділю, 18 січня ц.р., коли парох УНЦ церкви св. Івана Христителя о. митр. Василь Середович відчитав із записки заклику іранських УНЦ в ЗСА до гідного відзначення цього найбільшого українського національного свята.

У день 22-го січня у передполудневих годинах із залу місцевого Відділу УККА під проводом його голови д-ра Александра Гудзяка 17-членна делегація, із участю парохів церков обох віровізань — о. митр. В. Середовича і о. протопресв. Івана Данилевича — відвідала посади міста ЛІ Александра і повітового старосту Джона Мулроя, які підписали окремі прокламации Дня Української Незалежності. В обох урядах голова Відділу поіменно представив усіх учасників делегації, д-р Михайло Логза привітав голів міського і повітового урядів, а у зв'язку зі зміною виконавчого Уряду ЗСА та звільненням американських закладників із Ірану вказав на урядові заяви обох президентів ЗСА про захист людських і національних прав та на ціну волі для усіх поневолених, а зокрема для поневоленої Москвою України. Обидва голови міського і повітового урядів виголосили відповідні промови, а посади міста особисто підняв український прапор на щоглу перед міською ратушею.

Із місцевих засобів публічної комунікації, за саранням члена секції преси і зовнішніх зв'язків Зенона Карпінша, місцева газета подала коротку вістку про це святкування, а згадка про них була і в місцевому телебаченні.

Громадське святкування вікомних 22-х Січнів відбулося у неділю, 25-го січня ц.р. Його започаткували передполудневим Богослужбам в церквах обох віровізань у наміренні українського народу. В католицькій церкві св. Івана Христителя узяла організацію участь у Богослужбі суміська і пластова молоді зі своїми організаційними прапорами. Співав церковний хор під диригентурою мр.Марусі Качмар.

У попередніх годинах відбувся концерт в аудиторії католицької парафіяльної школи. Програму концерту розпочав мр.Володимир Лупан відчитанням уривків Четвертого Універсалу й Акту Злуки. Зараз же після цього студентки Ліда Гвозда і Маруся Луцак прочитали прокламацию Дня Української Самостійнос-

ти. Учениця Школи Українознавства ім. Лесі Українки Оксана Дупляк гарно продекларувала уривок з вірша С. Орлюка: „На Софійській площі“. Запрошений промовець інж. Григорій Мельник виголосив доповідь, що в ній документував цитатами із преси та різномовних книжок тепер уже здебільша загальноприйнятну істину, що імперія Росії, тепер під назвою СРСР, зросла в силі не стільки своїм мілітарним силою, як своїм обманом вільного Заходу, у якому, на жаль, ще й тепер деякі державні мужі вірять московським обманам. Найбільше лихо у світі — це московська імперія, — сказав промовець, — найкраща ж орієнтація на сили, які є світові лихо можуть зліквідувати — поневолені Москвою народи, а між ними, в першу чергу, Україна. Бо народ України, який у своїй масі є мудрий, хоробрий і чесний, за час від втрати своєї самостійності обновило зброю свого національного духу, який є сильніший від зброї заліза, а московсько-комуністичним брехням вже давно перестав вірити.

Окреслою програми святкування була концертна співачка — сопрано Ія Мандюк-Гриняк як своєю появою, так перед усім, своїм голосом. Вона у двох виступах відспівала чотири пісні: „Думка“ сл. М. Гаврилюка, муз. Я. Стефановича, „Горить моє серце“ сл. Лесі Українки, муз. Я. Лопатинського, „Накрила нічка“ сл. і муз. Р. Купчинського і „Життя“ сл. О. Олеса, муз. А. Гнатюшина. Ця загальнолюдська співачка виступала на сценах Європи й Америки, а в Сиракузах вперше на провінційній сцені місцевої парафіяльної школи. Її виступ слухачі нагородили негавуючими оплесками. Солістично акомпанювала фахова піаністка Джоен Новічка.

Вірш О. Тарнавського „День 22 Січня“ із мистецьким хистом і глибиною зрозуміння продекларувала студентка Наталка Шпичка. Тричленний ансамбль бандуристів під керівництвом Лесі Гурської зі співучими її сестри Тані і Михайла Халупи відіграв „Запорізький марш“ в аранж. Г. Кистастого і проспівав народну пісню в муз. обр. того ж композитора „Іхав козак за Дунай“.

Кінцеву точку концерту виконав мішаний хор „Сурма“ під дир. мр.Марусі Качмар, який проспівав повстанську пісню „Світлий місяць“, „Слава Україні“ сл. Г. Чупринки, муз. Кириченка та „Від синього Дунаю“ сл. О. Кобця, муз. М. Гайворонського.

Концерт закінчився спільним українським національним гімном.

Коли в Йордані христився Ти, Господи

Водосвяття у церкві Успення Пречистої
Діви Марії в Колчестері.

У церкві Успення Пречистої Діви Марії в Колчестері, Конн., відбулося 6-го січня ц.р. Водосвяття. Цей день був чимось надзвичайним для парохіян, великим урочистим святом.

Пригадуючи гарний Йорданський звичай на рідних землях, група чоловіків нашої малої громади вирішила льодовий хрест та приготували все потрібне до справжнього українського Водосвяття.

Отець Юрій Лукачик та процесія парохіян з хоругвами, Євангелією, трійцями на дворі біля церкви, не зважаючи на холод зими і снігу, відправили Вечірню

Водосвяттям. Маленькі діти зі здивуванням приглядалися та розпитували своїх батьків, чому льодовий хрест, а старенькі парохіянці зі слізьми в очах пригадували гарні Йорданські зимові ночі на батьківщині.

Підорожуючи зупинили авто та зі здивуванням придивлялися тому, що діялось біля нашої церкви. Місцеві часописи пояснили чужинцям про український звичай Йордан.

Льодовий хрест стояв біля церкви ще кілька днів після Йордану, як символ такої гарної української традиції.

Н.Н.

Проголошення шостого літературного конкурсу

Правління Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаго у своє 25-річчя проголосило шостий літературний конкурс на найкращі літературні твори, видані в роках 1978-1981. На прохання письменників продовжено речень присилання творів до кінця січня 1982 року. Того ж року відбудеться роздача нагород у місяці грудні.

Призначені нагороди:

1. За прозові твори три нагороди.

Перша в сумі 1,750 дол.

Друга 1,250

Третя 750.

2. За поетичні твори дві нагороди.

Перша в сумі 1,750 дол.

Друга 1,250.

3. За твори для дітей і молоді три нагороди.

Перша в сумі 1,000 дол.

Друга 750

Третя 500

4. За музичний твір пам'яті Станіслава Людкевича. Одна нагорода в сумі 1,500

5. За працю у чужій мові з українською тематикою українця або чужинця одна

нагорода в сумі 1,500 дол.

6. За працю з історії України одна нагорода

в сумі 1,500 дол.

Згідно з комунікатом Українського Історичного Товариства, машинописні праці присилати одному з членів журі проф. д-рові О. Домбровському на адресу: Mr. O. Dombrowsky Rm. D., 16 Clinton Ter. Jamaica, N. Y. 11432.

7. За твори українських письменників з-поза залізної застави найвища нагорода в сумі 2,500 дол.

Участь у конкурсах УЛФонду беруть українські письменники з усіх країн поселення у вільному світі. Автори при зголошенні до участі в конкурсі пересилають по вісім примірників кожного твору для членів журі, склад якого буде поданий у наступних комунікатах. У всіх справах, що відносяться до цього конкурсу слід звертатися на адресу секретаря: Roma Tugianska, 2431 W. Rice St., Chicago, Ill. 60622. Tel.: (312) 227-8591.

Правління УЛФ.ім.

І. Франка

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ОСІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ

Осіння організаційна кампанія УНСоюзу почалася дня 1-го вересня 1980 р. Організаційний Відділ вивел до всіх секретарів спеціальний об'їзник, закликаючи їх і урядовців Відділів до посиленої праці, щоб в останньому чвертьріччя видатно збільшити число членів.

Беручи до уваги невідраду економічну ситуацію та внутрішні непорозуміння в українській громаді, то це були сподівання без надії. Але союзова ідея переборола все. В осінній кампанії взяли участь 223 Відділи, які в тому часі зорганізували 886 нових членів, а в одному тільки місяці грудні того ж року 107 секретарів і організаторів приєднали 322 нових членів, забезпечуючи їх на суму \$ 934,500.

Всім їм належить ще ширше спасибі та GRATULACIJE за добре виконану союзову працю.

Треба ще додати, що в часі осінньої кампанії постав новий Відділ УНСоюзу в Томс Рівер, Н. Дж., який зорганізувала молода активна союзянка Анна Дайсенрот. Вона сама приєднала до того Відділу 26 членів і забезпечила їх на суму \$ 52,500.

З приємністю поміщуємо світлинки тих секретарів і організаторів, які в осінній кампанії здобули 10 і більше нових членів.

І. Петрунцо
Вілд. 78 — 27 членів

Кейтка Стецюк
Вілд. 25 — 20 членів

Н. Чабан
Вілд. 242 — 19 членів

А. Слюсарчук
Вілд. 174 — 17 членів

І. Гаврилюк
Вілд. 360 — 16 членів

Марія Гараєвс
Вілд. 127 — 11 членів

Християна Фуґа
Вілд. 269 — 11 членів

М. Семків
Вілд. 379 — 11 членів

С. Омельченко
Вілд. 451 — 11 членів

Гльорія Пащук
Вілд. 125 — 10 членів

В. Палідвор
Вілд. 204 — 10 членів

І. Чонко
Вілд. 271 — 10 членів

В. Гаврилюк
Вілд. 316 — 10 членів

П. Волощук
Вілд. 505 — 10 членів

Знімок не прислали: Р. Татарський (94), Анна Дайсенрот (26), В. Сенечак (27), О. Зинько (15), Я. Фішер (346).

ЯК ПОДАЮТЬ інформаційні джерела палестинських партизан, бої з ізраїльськими частинами на території Ливану і на водах при берегах цієї країни не вгавають. Ізраїльські військові кораблі обстрілюють різні пункти, а палестинські партизани намагаються не допустити до висадки на сушу ізраїльських відділів, які дотепер знищили чимало таборів і баз палестинців. Уряд Ливану вніс формальний протест до ООН з вимогою, щоб ООН поборонила заходи для припинення ізраїльських атак на його території.

СЕНАТ, ВІДКИНУВШИ нібито докази про пов'язаність Реймонда Донавана, найменованого президентом Роналдом Регеном на секретаря Департаменту праці, затвердив його на цей пост після довгих дебат і деякого спротиву демократичних сенаторів. Справа з його підтвердженням затягується на два тижні, бо ФБІ мусила перевірити чи дійсно компанія Донавана в Сікокус в Нью-Джерсі була заангажована у нелегальній діяльності.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас на віки
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

сл. п.
**АННА ТИМКІВ
з ГАВРИЛОВИХ**

Ми не є всім висловити всім нашу найсердечнішу подяку, як і старалися обогливити наше несподіване горе. Однак хоч частинно постаравсямося зложити цю дорожню нашу щиро-сердечну подяку, а саме: нашому родинному лікарю д-рові Романові Дикому за його щиро-сердечну опіку, як в лікарні так і в дома.

Також щиро-сердечно дякуємо о. шамбелянові д-рові Іванові Білинцеві, який кожної хвилини був готовий послужити із Найсвятішими Тайнами, відвідуючи Покійну в дома і в лікарні, а нашим добрим Сусідам і Знайомим, які особисто, чи телефонічно довідувалися про стан здоров'я Покійної.

Зокрема наша щира подяка всім, які взяли участь в Парастасі та зложили пожертви на Служби Божі чи на Патріарший Фонд, згідно з Волею Покійної. Рівнож наша щира подяка всім, які взяли участь в похороні. Наша щира подяка похоронному заведенню Івана Гасина за відрізування похоронних обрядів. Також щиро дякуємо тим, які несли домовину із Тлінними Останками Покійної. Наша щира подяка Тим, що склали на вікни і квіти.

Наша щира подяка д-рові М. Димітському за спогад на Парастасі про Покійну, яка в тяжких умовах окупаційних військ на Рідних Землях включилася до праці в Українському Допомоговому Комітеті та допомогла вивести різного роду допомогу для гірського населення, не зважаючи на невідповідний дозід.

Дякуємо д-рові М. Ценкові за призначення Покійній за виховання в воєнній хуртовині троє дітей та забезпечення відповідним знанням, що всі вже на своїх окремих становищах. Зворушливе було щиро спільчуття і численні жертви на Служби Божі, де працюють сими Покійної — Ярема і Ярослав, але їх прирелі, хоч чужинці й іншого віровизнання взяли участь в Парастасі. Дякуємо їм з глибини серця. Ми невимовно вдячні Приятелям і Громадянству за численну участь і спільчуття.

Горем прибиті:

МИКОЛА — муж
МАРТА ОЛІНЕЦЬ — дочка з мужем і дітьми
ЯРЕМА — син з дружиною і дітьми
ЯРОСЛАВ — син з дружиною.

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте
**ОРГАНІЗАТОРОМ
УНСОЮЗУ**

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформації пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)

або (212) 227-5250

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ
В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за приватні концерти, бізнесові оголошення, (за-бави, фестини, пісні, бенкети, банки, продаж до-міліт. т. д.) 5.00

ОГЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 доларів за кожний інч.

Якщо до оголошення включаться знімки — констуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту \$ 6.75

Фоторепродукція на дві шпальти 8.50

Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯ-ВЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ
В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ
(недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за приватні концерти, бізнесові оголошення, (за-бави, фестини, пісні, бенкети, банки, продаж до-міліт. т. д.) 7.00

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ ДО 12-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які дозв'язують до оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВІРВІЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

ПІШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

ЯК І МОЖНА БУЛО ПРЕДБАЧАТИ, Палестинська визвольна організація дуже не задоволена негативною постановою нового американського Уряду до терору взагалі а до міжнародного зокрема. ПВО зробила терор спрямований проти звичайного населення, головним засобом своєї „визвольної“ боротьби. Фарук Каддумі, представник ПВО в Комісії ООН для людських прав, виступив на конференції цієї Комісії в Женеві й заповів „підвищити збройну боротьбу“, тобто зміцнити терористичні напади для досягнення своїх політичних цілей. Тероризм, як головний засіб боротьби, палестинці розвинули до дуже високого ступеня. Жертвою їхнього терору впадо багато невинних людей. І це власне дуже пошкодило політичній справі палестинців, через що вони останньо значно знизили свою терористичну активність. Однак, як виходить зі слів Каддумі, ПВО знову планує поширити свої терористичні виступи. Навпевно, це принесе ще більші шкоди палестинцям, як приносило дотепер, але згідно з московськими плянами, вони мають ширити заколот у світі, а терор є одним із кращих засобів для цього.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 8 січня 1981 р.

ненадійно відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий

МУЖ, ШВАГЕР І ВУЙКО

бл. п.

ІНЖ. ІВАН СЛОНСЬКИЙ

Прибита невимовним болом по втраті мого мужа,

цією дорогою складаю щиро подяку усім за висловні

спільчуття і слова розради в дніх гілкобого смутку.

В першу чергу щиро дякую Всесвітньому о. парохові Т. Барилкові за відслуження Парастасу, Поминальної

Служби Божої, за прощальне слово в церкві та відпрова-дження Покійного на місце Вічного Спочинку.

Щиро дякую мгр. Книшеві і членам церковного хору за спів під час Парастасу.

Особливо дякую Вп. Панам: Інк. М. Пліщинському за зворушливі прощальні слова від ОБВУА та Інк. Е. Филиповичеві за прощання від Т-ва Інженерів.

Щиро-сердечно дякую Паням Марійської Дружини за відмовлення Вервиці при домовині Покійного.

Від щирого серця дякую усім Паням, які зайняли при-готуваннями трини.

Щиро дякую тим, які несли домовину.

З цілого серця дякую усім, які не жаліли часу і часу й взяли участь у жалобних Панахидах, похоронних відправах та відпровадженні Покійного на вічний спочинку.

Моя щира подяка Родині, Приятелям і Знайомим за мо-литви та пожертви на Служби Божі — 198.00 дол., Патріар-ший Фонд — 175.00 дол. і на радіо-програму „Голос Мирян“ — 10.00.

Рівнож дякую похоронному заведенню М. Насевич за відрізування похоронних обрядів.

Хай Всевишній Господь нагородить усіх Вас своїми щедрими ласками.

В глибокому смутку полишена

СОФІЯ — дружина

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ЦЕРКІ

будуть відправлятися дня 15-го лютого 1981 р.

ЗАУПОКІЙНІ СЯТІ ЛІТУРГІЇ

9:00 год. рано в церкві св. МИКОЛАЯ

у ФІЛАДЕЛЬФІЇ

в СОБОРІ СВ. СОФІЇ в РИМІ

СТУДІОН в РИМІ

в каплиці МАЛОЇ СЕМІНАРІЇ в РИМІ

ПОДЯКА

У понеділок, 29 вересня 1980 р., упокоївся в Бозі,

на 58 році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І

БРАТ

бл. п.

ТАРАС МИХАЙЛО ЛОґУШ

Ми ніяк не всім подякувати всім особисто, тому просимо

приймати, ласкаво, цією дорогою нашу найсердечнішу по-дяку:

Сердечно дякуємо Впр. о. Ч. Мозені, нашому парохові

церкви св. Петра і Павла в Обурні, Н. Й. за його перші слова

розради і за відправлення Сяятих Літургій.

Сердечно дякуємо Впр. о. д-рові В. Гавлічеві, парохові

церкви св. Юра в Нью-Йорку, за відправлення Панахиди і Ся-тих Літургій, та за щирі спогадки про життя пок. Тараса, під час

радіопересилання церкви св. Юра в Нью-Йорку.

Сердечно дякуємо всім Дивізіонкам, а зокрема членам

Станції в Нью-Йорку, за Вашу численну і щиро участь у помин-альних відправах.

Сердечно дякуємо побратимові Р. Гаєцькому, голові

Станції Дивізіонків у Нью-Йорку і М. Турецькому, заст.

голови ОБВУА, за глибокі вислови жалю і втрати — дорогого

Побратима.

Понад усе, і на завжди, будемо вдячні Вам за Ваші

сердечно відсланих волях пісн. Пок. Тарас часто перегра-вав і переспілював їх, немов би — зберігав ними всі Ваші юні, і

всі весело, та тяжко пережиті часи.

Сердечно дякуємо маестрові Андрієві Добрянському за

його гарний спів Апостола, під час Сяятих Літургій. Пок. Тарас

жив повний любов'ю і пошани до Вас — і той скарб залишив

нам.

Сердечно дякуємо всім Вам що подарували на Сяті

Літургії.

Сердечно дякуємо всім Дружам, що виляли свою

любов квітами, і що відпровадили свого Друга аж до кінця

його земної стежки.

Сердечно дякуємо тим дорогим Дружам, що після дов-гої розлуки — здалека улегчували нашу безмежну втрату.

Сердечно дя

Нова казка...

(Продовження зі стор. 2)

багато вчиться. Передусім він мусить діяти практично. Він мусить бути рішучим і думати спритно. Потім він бачить, як хитрошій королю повертаються проти нього самого. Не егоїзм, а відданість, не хитрошій, а мудрість-перемогать.

Ціла казка полягає у напруженні між чутливістю й душевною сліпотою. Завадович пише для тієї дитини, яка вже до певної міри відчувала, що в житті є таке напруження. Тут дитина знайде багато чого із своїх власних переживань, і можна сподіватися, що казка Завадовича їй дуже сподобасться.

Книжку ілюструвала Ярослава (Ляля) Кучма.

В Канаді помер активний союзовець

Кал'гарі, Канада. — Ше 16-го грудня минулого року тут несподівано помер на удар серця бл.п. Михайло Масюк, довголітній заступник президента 500-го Відділу Українського Народного Союзу, колишній голова Філії УНО і Відділу КУК, секретар Комітету за патріархат УКЦеркви та активний громадський діяч.

Покійний народився 7-го грудня 1923 року в селі Смолин біля Рави Руської в Україні. Змивав в жалобі дружину Емілію з дому Явну та синів Андрія,

Михайло Ковальський
секретар 500-го
Відділу УНС

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПОДЯКА

Зворушений виявами прихильності й пошани до мене — звертаюся сьогодні з низьким поклоном та подякою до тих моїх рідних, приятелів, побратимів і знайомих, які в листопаді 1980 року зовили привітати мене з моїм 85-літтям — особисто, телеграмами, телефонічно, підбадьорюючими листами, подарунками, квітами, теплими згадками під час місцевої радіопрограми ім. В. Блавацького та на сторінках „Свободи“ та інших публікацій.

Щиро дякую тим усім, що в парі з привітаннями, переслали на мій рух щедрі грошові дари на потреби Східно-Європейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філадельфії, з яким я тісно пов'язаний впродовж останніх двох десятиріч років, як його основник, діючий голова його управління та член Загальної Редакції його книжкових публікацій. Усі Ваші цінні листи й телеграми будуть збережені в пам'ятковому альбомі, а грошові дари в сумі 11,654.22 ам. доларів, я вже передав до каси Інституту. Списки жертводавців будуть проголошені ним у часописі в найближчому часі.

Особлива моя подяка та зобов'язання належать членам Громадського Ювілейного Комітету, очолюваного бл. п. інж. Левом Якевичем, які проявили ініціативу та успішно виконали свій план відзначення мого 85-ліття в оригінальний спосіб, звертаючись у цій справі особистими листами на відомі й адреси моїх Приятелів і Знайомих. Дякую бл. паням і панам Комітетовим, особливо ж бл. пані Ірині Медусі, які з нагоди греміяльних відвідин мене в дні мого ювілею цілим Комітетом, влаштували в двох великих залах нового дому Інституту прийняття, що було пов'язане з їхніми особистими трудами й коштами, обдарувавши в той спосіб всіх прийнятих і мене приємною несподіванкою і милим вечором.

Дякую за слова признання та заохоти продовжувати далі мою діяльність в Інституті — Вельможній пані гетьманівні Олені Скоропадській-Отт та її мужеві Достойному панові Людовикові.

Дякую Преосвященним Владикам, Високоченним Отцям духовним, видатним Особистостям нашого наукового світу та всім моїм Приятелям і Знайомих, з якими я мав і маю шану працювати на культурному, публіцистичному, громадсько-політичному, військовому та спортовому полях.

В почутті глибокої вдячності, пошани та зобов'язань — шлю усім Вам мій сердечний привіт та найкращі побажання з Новим Роком!

ЕВГЕН ЗИБЛІКЕВИЧ

Філадельфія, в січні 1981 року

В. Коваленко...

(Продовження зі стор. 1)

пристані, кожному можна було вийти на суходіл, щоб дещо закупити, чи просто пройтись для розваги. Але лихо було в тому, що нікому не дозволяли ходити одинцем, а лиш „п'ятірками“. Та Вікторове бажання втечі було сильніше всього. Коли він, у товаристві своїх чотирьох „супутників“, увійшов до музичної крамниці, незаметно від них віддався, мовляв, щоб із зацікавленням прислухатись до мелодії платівки. Побачивши, що його товариші зайшли до іншої крамниці, він вийшов на вулицю, — „відчуваючи свій подив свободи і якусь особливу духову рівноважність“. А там, над'їхало таксі, і він, прожогом вскочивши до нього, сказав водієві завести його до американської амбасад.

Та, — продовжував розповідати Віктор, — спочатку трапилася заковика, бо ані американський, ані ісландський уряди — в побоюванні, щоб советський уряд не причепив ім'я „скопловачів“, заявили, що заки він отримає азил, повинен заявити советським урядовцям, що він покинув СССР добровільно.

І зустріч відбулася. В американській амбасаді зійшлися разом ісландський і советський урядовці. Почалися „переговори“. Советський урядовці користувалися різними методами, щоб його намовити до повороту „на рідну“.

За словами Віктора, советські урядовці поводитися, наче справжні „вовки в овечій шкурі“. Вони ласкаво до нього всміхалися, називали його по імені й по батькові, що раніше йому не доводилося чути. Його запевняли, що його не чекає ніяка кара. Але Віктор не вірив їхнім словам, бо добре знав, що після повороту до СССР, його чекає єдина дорога — заслання в Сибір.

Три тижні після цієї „милот“ зустрічі представники советської амбасаді принесли Вікторові два листи — від його батьків і від його сестри, в яких вони намовляли його, щоб він повертався додому. Тут знову, як і на попередній зустрічі, советські урядовці східно — по-хамелеонові підмішались, поміж ними і сам советський амбасадор. „Солодкими“ словами намовляючи Віктора до повороту. Але він знав, що хоча листи батька і сестри були писані їхніми руками, але їхні підписи були вимушені.

Тому він відбір листів підписав, але „на рідну“ рішуче відмовився їхати.

Врешті сповнилася довголітня Вікторова мрія і йому призначили право азилу. Він рівночасно висловив прохання до американської амбасаді в справі отримання еміграційної візи.

У міжчасі Вікторові дали тимчасову працю на фермі, недалеко Рейк'явіку. І тут,

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНДРІЙ СЕРДУН, член УНС Відд. 428 ім. Івана Франка в Кенора, Онт., помер 24 вересня 1980 р. на 82-му р. життя. Нар. 1898 р. в Ескатерісвилі, Україна; членом УНС став у 1945 р. Залишив у смутку дружину Гелену. Похорон відбувся 24 вересня 1980 р. на цвинтарі Літл Фолдс в Атіокан, Онтаріо.

Вічна Ному Пам'ять!
Управа

Вічна Ному Пам'ять!
А. Копистинський, секр.

ІВАН ТИМКОВИЧ, член УНС Відд. 226 ім. Леся Українки в Денвер, Колорадо, помер 11 листопада 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. Галичина, Україна; членом УНС став у 1933 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Марію, сина: Івана і Стефана, брата Михайла, 5 вундів і 4 правнуків. Похорон відбувся 19-го листопада на цвинтарі Крон Гіл, Дієфферсон Кантон.

Вічна Ному Пам'ять!
Мирон Калба, секр.

АННА РОМАНОВ СТРАННИК, членка УНС Відд. 20, померла 28 серпня 1980 р. на 87-му р. життя. Нар. 1892 р. в Україні; членкою УНС стала в 1923 р. Залишила у смутку сина Петра, 7 вундів і 5 правнуків. Похорон відбувся 30 серпня 1980 р.

ПЕРЕД СВОЇМ ВИЇЗДОМ у першу понтифікальну поїздку на Далекий Схід Папа Іван Павло II видав звернення до корейського народу. Поблагословивши, в першу чергу, Католицьку Церкву в Південній Кореї, яка налічує понад два мільйони вірних, число яких постійно й швидко зростає, Папа звернувся до всього корейського народу з побажаннями, щоб сповнилися їхні прагнення. Зокрема звернувся він до корейців у Північній Кореї, що нею володіють комуністи. Звернення Папи наперелодні виїзду на Далекий Схід, де він відвідає Японію, Філіппіни, й острів Гуам підкреслює вимогу свободи релігії й релігійних практик та універсальності Католицької Церкви. Папа також наголосив на необхідності потреби миру й роззброєння й закликає до їхнього захисту.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.
Д-РА ЯРОСЛАВА ВОЄВІДКИ

складають 100.00 доларів
на СОБОР СВ. РОДИНИ у ВАШИНГТОНІ, Д. К.
д-р Осип і Лідія ОРИШКЕВИЧІ

Замість квітів на далеку могилу Незабутньої ТЕТІ

св. п. ГАЛІ ЧОРНЯК

на будову Української церкви в Лорді 100.00 дол.
складають:
АНТІНІ ВОЛОДИМИР СЛИЖІ
МАРІЯ ФІШЕР
ЯРОСЛАВА ПАНЧУК
ДАРІЯ САМОТУЛКА з родинами.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

свогой Достойного Спонсора

бл. п. ІНЖ.

ВОЛОДИМИРА БОГАЧЕВСЬКОГО

складає 100.00 дол.
на допомогу найбільше потребуючим
Д-р РОМАН ЛИСЯК

УКРАЇНЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
в Детройті

з приводу недавньої смерті П. давнішого співпрацівника

бл. п. Професора, Доктора
СТЕПАНА ЧОРНІЯ

висловлює свій глибокий жаль і співчуття родині, друзям
і знайомим Покійного

Хай буде легкому йому не рідна земля
і вічна пам'ять в нашій народі.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

КСЕНІ ФУЧИЛА

яка упокоїлась на вічний спочинок дня 31-го грудня 1980 р.,
замешкала у Метоні, Н. Дж.

За згодою Родини, збірку переведено на будову Божих Хра-
мів, а саме на церкву св. Родини у Вашингтоні та на церкву
у Лорді у Франції.

Жертводавці, які зложили свої пожертви:

100.00 дол. — Дмитро Фучила — чоловік;
50.00 дол. — Маруся Форестірс з родиною;
25.00 дол. — 5-ий Відділ ООП, Йосиф Сорока з родиною;
20.00 дол. — Александра Фіцула;
15.00 дол. — Іван Купина;
10.00 дол. — Михайло Фарбанець, Микола Левчик, Юліан Іванка Котляр, Андрій Марк, Йосиф Пачко, Родина Кар-
ка, Казиміра Герлік, Альберт Форестірс з род., Джеймс
Форестірс з родиною, Франк Бренкис з родиною, Петро
Фучила, Василь Гаргай, І. Зельонка, В. Медюх, Е. Прят-
ка, М. Кош, Пурен Селдов, Юстина і Йосиф Ядловські;
по 5.00 дол. — Іван Котляр, М. Кухта, Ілько Копій, Іван Васі-
чко, Євгенія Команецька, Василь Кучерявий, Стефан Пел-
тишин, Михайло Каміньський, Стефан Дуплік, Зінаїда
Гітняк, Параня Дорош, Марія Стоцько, Стефанія Ільчи-
шин, Андрій Шоп, Емілія Нішціт, Родина Юшак, Родина
Головацька, Іван Гаргай, В. Зельонка, Олена Банасевич,
Йосиф Мейклі, Євген Фіцула, С. Андрух, В. Андрух, Олі-
Васішко, І. Скала, Юлія Демчук, Стефан Пилтишин;
2.00 дол. — І. Ларієн;
1.00 дол. — І. Вадяк.

Разом сума \$558.00

Щиро сердечну подяку складає чоловік Дмитро Фучила
з донькою Марусяю Форестірс з родиною та син Петро
Фучила о. Библоу з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку,
Н. Дж. за так гарно і солідно переведення похорону.

Щира подяка всім, хто дав квіти і жертви на Служби
Божі та всім Жертводавцям, які зложили свої пожертви на
благородну ціль в сумі \$558.00 дол. За згодою Родини, гроші
розділено: \$250.00 до Вашингтону і \$250.00 до Лорду у Фран-
ції, а \$58.00 на журнал Пемківщина.
Збіркою займався п. Й. Сорока.

на цвинтарі Глен Еден в
Лівоїя, Міш.

Вічна Ному Пам'ять!
Р. Куропас, секр.

ГЕРРІ ШАМРОК, член
УНС Відд. 334 ім. Івана
Франка в Парма, Огайо, по-
мер 8 грудня 1980 р. на 59-
му р. життя. Нар. 1921 р. в
Кліфленді, Огайо; членом
УНС став у 1938 р. Зали-
шив у смутку дружину Ма-
рію сина Даггеса, сестри:
Катерину і Зузанну, три
сестри і брата. Похорон від-
бувся 11 грудня 1980 р. на
цвинтарі Сансет Меморіал
Парк в Норт Олмстед, Ога-
йо.

Вічна Ному Пам'ять!
Стефанія Боганек, секр.

МАРІЯ СЕЛІНСЬКА, член-
ка УНС Відд. 238 ім. Євге-
на Коновальця в Бостоні,
померла 29 листопада 1980
р. на 91-му р. життя. Нар.
1889 р. в с. Турліска, пов.
Скалат, Україна; членкою
УНС стала 1924 р. Залиши-
ла у смутку немітку Анну
і двоє вундів. Похорон від-
бувся 3 грудня 1980 р. на
укр. кат. цвинтарі св. Ми-
хайла в Блекстон, Масс.

Вічна Ному Пам'ять!
Анна Федик, секр.

Замість квітів на могилу
Дорогої нам

бл. п.

ОЛІ ПЕТРИЧІК

нашої Співробітниці

на вітраж в українській католицькій церкві
Успіння Преч. Діви Марії в Байон, Н. Дж.
(допущуючись до збірки Родини)

зложили 205.00 доларів

ПРАЦІВНИКИ

Головної Канцелярії УНСоюзу і В-ва Свобода

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого ТАТА, ДІДА І БРАТА

бл. п. проф. МИХАЙЛА
ТЕРШАКІВЦЯ

і у СІМНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Найдорожчої МАМИ І БАБУНІ

бл. п. ОЛЕНИ
ТЕРШАКОВЕЦЬ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
з ПАНАХИДАМИ

в неділю, 22-го лютого 1981 р., о год. 12-й дня
в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.
Просимо про молитви за спокій душ Покійних.

ДІТИ І БРАТ з РОДИНАМИ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов у Вічність
в п'ятницю, 4-го липня 1980 року в Чикаго, Іллі., народжений
29-го жовтня 1904 року в Тростяці, повіт Долина в Україні
і похоронений на парафіяльному цвинтарі св. Володимира
в Ольги

бл. п.

ВАСИЛЬ ДЗУЛЬ

сповніть важким горем, я й моя Родина, складаємо цією
дорогою нашу щиро-сердечну подяку Усім, хто прийшов нам
з допомогою у хвилині нашого безмежного смутку,
молитвами за спокій праведної душі Покійного, висловами
співчуття, участю у похороні, посмертними згадками у
пресі й добровільними пожертвами на Заупокійні Богослуж-
ження й добродійні цілі відзначення світлу його пам'яті. З
глибини наших зболілих сердець висловлюємо цією до-
рогою нашу щиро-сердечну подяку Високоченним о. Па-
м'яті Маріянової Бутринської, Всесвітнього о.
Йосифа Шаруа й його сотрудинок о. А. Головатому —
за співчуття у похоронних обрядах і прощальні слова.
Дякуємо Великимим іменам: Паним: Юлії
Назаревич, Проф. Романові Андрушків, інж. Андрієві Га-
расовичу, інж. Левові Боднарів за прощальні слова під
час похоронів, а проф. Адамові Антоновичеві, Василеві
Глозі, Несторові Кузичеві, Володимирові Притольському,
Дмитрові Новошицькому й Іванові Скоморохові за несення
домовини й духовні квіти.

Нехай Милосердний Господь нагородить Вас усіх
Своєю Десницею, а я зберігатиму у моєму серці велику
вдячність й любов до України, Василька, а тепер й моєї
Батьківщини, до Української Католицької Церкви, що стала
й моїм прибіжцем та до української музики й хорового
мистецтва, для яких жив і трудився мій Незабутній Муж.
Чикаго, ЗСА

ІРМА ДЗУЛЬ І РОДИНА

Замість квітів на могилу

св. п.

ЕВГЕНА КОЛОДІЯ

пересилаю на руки УЛТПА
суму 100.00 доларів

на публікації, які мають на меті освідом-
лювання українську громаду про нашу
боротьбу проти рака.

Д-р Б. ВОЛЯНСЬКИЙ

бл. п.

КСЕНЯ з ГЛАДКИХ
К И Й

вдова бл. п. Іванові,
нар. 1889 р. в селі Жеребка, пов. Скалат, Україна.

ПОХОРОНИ — відбулися 30-го січня 1981 р.

В глибокому смутку:

син — ВАСИЛЬ з дружиною ЛІДОЮ
дочка — МАРІЯ зі сином БОГДАНОМ ЛУКАСЕВИЧЕМ;
з дружиною ЛЮБОЮ і з синами ВАСИЛЕМ І АНАТОЛІЕМ
в Україні
внук — МИРОСЛАВ КИЙ з дружиною ЛЯРИСОЮ
і сином ОЛЕСЕМ
внучка — ХРИСТИНА ПЛЮТА з чоловіком ІВАНОМ
і дітьми АНУСЕЮ І ЛЯРИСКОЮ
Ближча і дальша родина в ЗСА і Україні.

ОКРУЖНА УПРАВА СУА НЮ ДЖЕРЗІ

запрошує членство з родинами та громадянство

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР

який відбудеться

у неділю, 1-го березня 1981 року
в годині 4-й по полудні
в залі Українського Народного Дому
при 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

ПРОГРАМА:

1. Відзначення голів Відділів,
2. Мистецькі виступи,
3. Спільний обід

Протиснується до численної участі у цьому Вечері.

Зголоситися до 20-го лютого ц. р. (увечері) на число телефону:
762-4139, або можна телефонувати вдень на число: 371-9067.

Ординація пастора Овдія Хрипчука

Стоять (зліва направо) пастори: Олекс Гарбузюк, за ним закритий Богуслав Штурма, Іван Поліщук, Дмитро Марійчук, Павло Пасічник, д-р Іван Беркута, Іван Пятковський, закритий Іван Ковальчук і Ярослав Папроцький. Клячуть новий пастор Овдій Хрипчук

(С.Г.) У неділю, 30-го листопада 1980 року, в Першій баптистській церкві у Трентоні, Н.Дж., відбувся врочистий акт ординації проповідника Овдія Хрипчука на пасторське служіння в місцевій українській баптистській церкві.

Акт ординації відбувся під проводом голови Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства пастора Олекс Гарбузюка, а до участі були запрошені й інші духовні особи баптистських церков Америки, а саме пастори: Іван Бер-

кута, Дмитро Марійчук, Ярослав Папроцький, Іван Пятковський, Володимир Савчук, Богуслав Штурма, Іван Поліщук, Іван Ковальчук і Павло Пасічник.

Богослуження відкрив і ним проводив пастор Олекс Гарбузюк. Він привітав теплими словами кілька сот зібраних учасників святочного акту, а при тому висловив ширшу подяку Господеві за нового працівника в Його Винограднику. Відтак слово Боже читали пастори Дмитро Марійчук та Іван Поліщук, а початкову мо-

литву звершили пастори Ярослав Папроцький і Іван Пятковський. Під час Богослуження й акту рукоположення співали мішані хори з різних місцевостей, якими вміло проводили на зміну пастори І. Ковальчук, Б. Штурма і В. Савчук та брати В. Александрук і Ю. Радзібаба.

Глибоко-змістовну й повчальну проповідь про взаємодію між пастором і Церквою виголосив пастор д-р І. Беркута, голова Об'єднання Українсько-Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА.

В акті ординації нового пастора участь взяли всі присутні пастори через положення рук на голову О. Хрипчука, а молитву висвячення звершили пастори О. Гарбузюк і д-р І. Беркута. Після цього врочистого акту висвячення пастора О. Хрипчука йому вручено документи на право виконувати пасторську працю і на назву пастора.

Пастор Овдій Хрипчук народився 11-го червня 1946 року в Парагваї, а теологічні студії закінчив в Українському Біблійному Інституті в Аргентині. По закінченні студій він як молодий проповідник працював на Христовій ниві в різних країнах світу: в Парагваї, Австралії, Канаді, а тепер покликаний виконувати пасторське служіння в УБЦРК у Трентоні. Ця ординація нового пастора відбулася на рекомендацію старших проповідників і головної Управи УБЦРК у ЗСА, які провели приписані іспити і визнали його достойним звання пастора УБЦРК-ки.

В продовженні Богослуження була нагода бачити

нового пастора в акції, як він уділяв обряди хрещення п'ятьом кандидатам, які склали свої обітничі служби Богові.

Це торжественне свято трентонської баптистської церкви закінчено молитвою, яку звершили пастори І. Ковальчук і І. Поліщук. Відтак до зібраних промовив по-українськи новий пастор О. Хрипчук, в першу чергу дякуючи Богові за ласку і благословення, всім пасторам за участь у акті висвячення, а тим, що прибули з далеких місцевостей, як Мінеаполіс, Чикаго і Гартфорд — особливо. Подякою всім учасникам Богослужби та запрошенням до спільного обіду закінчив цей важливий акт пастор О. Хрипчук.

Слід згадати, що в останніх часах ряди пасторів Об'єднання — Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА збагатилися напливом молодих сил з Південної Америки, звідки походять пастор Іван Ковальчук — Крумлін, Пасічник Павло — Нью-Йорк, і тепер пастор Овдій Хрипчук — Трентон. Всі ці молоді працівники Христового Виноградника народилися поза Україною і її не бачили, але всі вони добре володіють українською мовою, люблять Бога і свій нарі.

З рамени Філадельфійської Округи УН Союзу участь в акті ординації пастора О. Хрипчука взяли Степан Гавриш, союзний організатор, і Михайло Мартиненко, секретар 245 Відділу в Трентоні, член Контрольної комісії Округи.

„Щоб не сонним...“

(Продовження зі стор. 2)

ка Центральна Інформаційна Служба тільки вряди-годи подасть до преси якусь вістку, але не є жадною конкуренцією до Інформаційної Служби ЗП УГВР і „Смолоскипу“.

Ще більш промовисто мають справу в ідейно-програмовій площині. Своєю мовою говорить факт, що УВФронт свого часу не завагає закинути „сполоханий мозок“ навіть найбільшому страдникові і героєві спротиву червоної Москві, сьогоднішньому Патріарху УЦРК-ви, Блаженішому Йосифові І. Описав прийшли інші дисиденти, що так чи інакше опинилися між нами на Заході. Ані один з них досі не знайшов спільної мови з УНФронтом. Навіть Валентин Мороз, який першопрохідцем тесуру і в перших днях цілував червоночорний прапор УВФронта та у своєму першому більшому публічному виступі на форумі УВФронта в Елленвіллі 8-го липня 1979 року проголосив „Іду на ви“, не Москві, але нашому „естаблішменту“, зокрема „маслозоям“ та їх „снопім президентам“, і описав був поставлений на п'єдесталі недостатковий „святоті корови“, де тепер уже зник з об'єкту. Щоб якось виправдати таку ситуацію, в публікаціях УВФронта призначається тим дисидентам всілякі національні гріхи, включно з первородними, за їхні „концепції“.

Вкінці прийшла крапка над „і“. Головний речник УВФронта Ярослав Стецько, на XIX З'їзді ООЧСУ в Нью-Йорку, згідно з повідомленням у мюнхенському „Шляху Перемоги“, у виданні з 21-28 грудня 1980, заявив, що „дисиденти мають орієнтуватися на ОУН, а не між ними“.

Що спільного має це все з теперішньою кризою в УКА? Відповідь ясна: опинившись своїми „концепціями“ і, зокрема, своєю нетолерантною і наказовою поведінкою у „блисучому відокремленні“ від сучасної Воюючої України, провід УВФронта намагався тепер „так, чи інакше“, без уваги на консеквенції для громади, здобути для себе престижні країни і міжрайові форуми, щоб з них могли з більшим успіхом пробувати накидувати свої „концепції“ Воюючій Україні.

Сказане далеко не значить, що провід УВФронта змагає до цього злих замислів. Цілком навпаки. Це йде цілком політично відомого месіанізму ідеолога і провідника УВФронта, в його без сумніву найкращими бажаннями подиктовано переконання, що тільки в такий спосіб можна спасти Україну, а через АБН також світ.

Очевидно, що це є наші конклюдії, базовані на ряді фактів, документів і спостережень. Але це не значить, що вони є правильні, бо ніхто не є непомильним. Ми всі були б мудріші, якщо на ці теми можна було б, як це водиться у вільному і культурному світі, спокійно та ретельно подебатувати, нехай і полемічно. На жаль, УВФронт інших „концепцій“ не визнає, а тих, що їх мають і висловлюють, не тільки „засуджує“, але й „підстержує“ не буде, як це було у випадку з ген. Григоренком та очолюваним ним Закордонним Представництвом Української Гельсінкської групи, з проф. Володимиром Кубійовичем та його Енциклопедією Українознавства, з проф. Омеляном Прицаком та очолюваним ним Українським Науковим Інститутом у Гарварді, і так далі, і так далі. Очевидно, що під цю категорію підпадає рух спротиву чи правозахисний рух теперішньої Воюючої України, якому наказується „орієнтуватися на ОУН“.

Яка розв'язка?

Немає ситуації без розв'язки, отже вона можлива і в теперішньому конфлікті в УКА. Але, яка?

Насамперед деяке засадниче ствердження. Ми вважаємо, що в одній такій громаді, як наша, ми можемо тільки або всі програти, або всі виграти. Багатомовною порадкою для нас у цьому відношенні може послужити „Нагробний напис“ в одному підручнику керування автомобілем на уявній могилі водія. Там написано: „Тут спочиває водій, який мав право дороги (райт оф вей), але згинув так само, як той другий, що такого права не мав“. Нам треба добре вважати, щоб у теперішньому ударі в УКА ніхто не тільки не загинув, але й не вийшов з нього занадто каліченим.

Розв'язка? Ми її пропонуємо напередодні XIII Конгресу в надрукованій у „Свободі“ з 4-го жовтня 1980 року статті: „Пам'ятаймо про Україну!“, рекомендуємо, щоб для розгляду і наладнання усіх виниклих основних проблем створити відповідно кваліфіковану комісію, а всілякі суперечні „концепції“ наладнати відповідно оформленими резолюціями на Конгресі. Для такого наладнання справи не є запізно ще й тепер, вже по Конгресі, але багато-багато трудніше, зокрема тим трудніше, що досі не спостерігається багато доброї волі. Радше навпаки.

На закінчення цих міркувань приходиться на думку пригадати президентом Роналдом Регеном в його інавгураційній промові 19-го січня ц.р. давня істина: „Нам треба сьогодні поступати так, щоб запевнити собі завтра!“.

Щоб так поступати, треба знати правду, всю правду! „Щоб не сонним снилось...“

(Кінець)

У черговому числі: „На переломі“. Написав: проф. д-р Борис Андрієвський.

Щедрий Вечір

Як минулими роками, так і цього року 20-й Відділ СУА імені Олени Теліги у Філадельфії влаштував у неділю, 18-го січня, в приватній залі парафії Благовіщення Пр. Діви Марії тридцятих чотирьох традиційний Щедрий Вечір, що пройшов з великим успіхом.

При гарно прибраних керамічних столах і зеленених сосновими гілками столах засіло понад 150 осіб, які творили одну велику родину.

Струнка ялинка, що пишалася різнокольоровими світлами, й розкішні коші червоних квітів, що звисали зі стелі двома рядами, надавали залі особливого святокового вигляду.

Вечір відкрила і ним проводила голова Відділу інж. Лідія Даченко, яка, вітаючи присутніх, представила почесних гостей в особах: о. митрата Василя Макуха, місцевого пароха; Наталію Даниленко, голову Окружної управи; д-р Наталію Пазуляк, заступницю голови СФУЖО, та Івану Пенкальську, голову 48-го Відділу СУА.

Скорочену інсценізацію ораторії І.Я.Луцька „Різдвяна Ніч“ виконали вже завановані старші й молодші члени Театральної Студії Молоді, які володіють бездоганно українською мовою і доброю дикцією, та старші актори під керівництвом актора й режисера, ентузіаста театру і мистецтва Володимира Шашаровського при тій співпраці співацьки Юлії Шашаровської. Усі три сценки, що зображували прихід Христа на землю, спонтанно оплескували присутні, чим щиро дякуючи студіям і їхньому мистецькому керівництву.

Молитву проказав і трапезу поблагословив о. митрат В.Макуха, а члени Відділу під проводом Ані Літинської й Ані Борис широко гостили всіх смачними традиційними Йорданськими стравами й печивом. До святокового настрою Вечора причинилися колядки й щедрівки, що їх співали присутні при фортепіановому супроводі піаністки Лідії Бульби.

Закінчуючи цей присмородний Вечір, голова Відділу щиро дякувала виконавцям інсценізації, гостям і всім, хто причинився до влаштування цього традиційного Вечора.

Зокрема сердечно дякувала о. митрату В.Макухові, редакціям українських видань і керівництву радіопрограм ім.Володимира Блавацького за безкорисну інформацію про намічений Щедрий Вечір.

Марія Харина

Український Гарвард і Едвард Касинець

Кеймбридж, Масс. (Ф.КУ). — З кінем минулого року відомий українському громадянству і в колах українських науковців, як також серед славістів Америки, Канади й інших країн Едвард Касинець, бібліотекар, бібліограф і архівар Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету впродовж семи літ, перейшов на нову працю до Каліфорнійського університету в Берклі, займаючи там посаду бібліотекаря слов'янського відділу в головній бібліотеці того потужного університету з завданнями керівника в департаменті збагачування славістики та допо-

моги науковим дослідом в славістичних дисциплінах.

Але Е. Касинець залишається одночасно дорадником для програм українських студій відносно збір-рок, розвитку потрібних

ресурсів і публікацій українців. Він залишається також і далі редактором огляду новоопублікованих книжок в англійському журналі UHNPU — „Harvard Ukrainian Studies“.

Всі найновіші книжкові видання в Арці.

REAL ESTATE

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРЕМО
авто, будинки, хатні речі, цінності, бізнес, від вогню, грабунків, особистої відповідальності (liability). Потрібні інформації подати.
ПЕТРО РИЧОК
засвіченний агент і брокер — (201) 373-6434
(201) 373-6453

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7TH STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуговує ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Брукліна і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

New Branch
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Музичний Світ вітає оплесками...
ВИПУСК ПЕРШОЇ ПЛАТІВКИ
Оркестри Сервона Галина
Збірка милозвучних українських мелодій. \$7.00 + \$1.50 пошта.
Вже можна набути в українських крамницях або телефонічно замовити: Ростислав (212) 357-5721
Оксана (203) 261-2812, Орест (201) 772-2875
(P.O. Box 161) Station "A",
Flushing, N.Y. 11358

ЧОРТКІВСЬКА
ОКРУГА
Історично-мемуарний збірник. Пейзи: Чортків, Количівці, Борща, Заліщики.
Книжка у твердій темної обгорти і золотими буквами, роботи мистця Якова Гніздовського.
Ціна 25.00 дол. і 1.00 дол. пересилка.
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

\$150,000.000 - Kanimadu 50,000 членів
БЕЗКОНКУРЕНЦІЙНІ
УКРАЇНСЬКІ КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВИ
10.000 дол. життєве забезпечення на позики (безплатне)
2.000 дол. життєве забезпечення на вклади (безплатне)

КООПЕРАТИВИ ПЛАТЯТЬ:

- ВИЩУ ДИВІДЕНДУ ЯК БАНКИ І ЩАДНИЦІ
- НАЙВИЩІ ВІДСОТКИ НА ЦЕРТИФІКАТИ
- ВИДАЮТЬ БЕЗВІДСОТКОВІ СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИКИ
- ВИДАЮТЬ ЧЕКОВІ КОНТА І ПЛАТЯТЬ ВИЩУ ДИВІДЕНДУ
- НЕ БЕРУТЬ КОМІСІЮ ВІД МОРГЕДЖІВ
- ВИДАЮТЬ ВСІ РОДИ ПОЗИЧОК ПО НИЩИХ ВІДСОТКАХ
- ПОЛАГОДЖУЮТЬ БЕЗПЛАТНО ФІНАНСОВІ ПОТРЕБИ ЧЛЕНІВ

ВКЛАДИ КОЖНОГО ЧЛЕНА ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДЕРЖАВОЮ ДО 100.000 ДОЛ.

Для Ваших услуг
32 українські кооперативи

SELFRELANCE BALTIMORE
FEDERAL CREDIT UNION
239 South Broadway
Baltimore, MD 21231
(301) 732-3062

UKRAINIAN FRATERNAL
FEDERAL CREDIT UNION
P.O. Box 185
W. Roxbury (Boston), MA 02132
(617) 325-7200

ST. ANDREW'S
FEDERAL CREDIT UNION
P.O. Box 375
S. Bound Brook, NJ 08880
(201) 469-9085

FEDERAL CREDIT UNION
DNIPRO
562 Genesee Street
Buffalo, NY 14204
(716) 852-9267

TRIDENT
CREDIT UNION, INC.
1418 34th Street
Canton, OH 44714
(216) 455-8894

CHESTER SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
3010 West Third Street
Chester, PA 19013
(215) 874-1530

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
2351 West Chicago Avenue
Chicago, IL 60622
(312) 489-0520

OSNOWA
UKRAINIAN CREDIT UNION
4436 State Street
Cleveland, OH 44109
(216) 741-9040

FUTURE CREDIT UNION
OF DETROIT
4641 Martin Avenue
Detroit, MI 48210
(313) 843-5411

UKRAINIAN SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
26791 Rayen Rd.
Warren, MI 48091
(313) 891-4100

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
7355 Vernon Avenue
Kenilworth, NJ 07033
(201) 245-5104

SELFRELANCE HARTFORD
FEDERAL CREDIT UNION
961 Wethersfield Avenue
Hartford, CT 06114
(216) 247-4714

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
558 Summit Avenue
Jersey City, NJ 07306
(201) 795-4061

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION
301 Palisade Avenue
Yonkers, NY 10703
(914) 965-8560

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
P.O. Box 231
Kerhonkson, NY 12446

LORAIN CREDIT UNION
2430 East 28th Street
Lorain, OH 44055
(216) 277-7985

UKRAINIAN CREDIT UNION
4315 Melrose Avenue
Los Angeles, CA 90029
(714) 995-0158

UKRAINIAN-AMERICAN
CREDIT UNION
P.O. Box 6581
Surlside (Miami), FL 33101
(305) 920-0911

UKRAINIAN CREDIT UNION
808 West Washington Street
Milwaukee, WI 54246
(414) 647-2950

UKRAINIAN CREDIT UNION
28 Second Street, N.E.
Minneapolis, MN 55413
(612) 781-7367, 379-4959

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
734 Sanford Avenue
Newark, NJ 07106
(201) 733-7839

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 473-7310

UKRAINIAN ORTHODOX
CREDIT UNION
P.O. Box 160 Cooper Station
New York, NY 10003
(212) 533-2980

CLEVELAND SELFRELANCE
CREDIT UNION
6108 State Road
Parma, OH 44134
(216) 884-9111

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
237 Hope Avenue
Passaic, NJ 07055
(201) 779-9581

UKRAINIAN SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
4814 North Broad Street
Philadelphia, PA 19141
(215) 455-8770

UKRAINIAN SELFRELANCE
OF W. PENNSYLVANIA
FEDERAL CREDIT UNION
P.O. Box 251
Pittsburgh, PA 15230
(412) 366-0002

UKRAINIAN-AMERICAN
CREDIT UNION OF ARIZONA
1153 E. Montebello, Cir. No. 4
Phoenix, AZ 85014
(602) 264-1899

ROCHESTER UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION
831 Joseph Avenue
Rochester, NY 14621
(716) 544-9518

UKRAINIAN FRATERNAL
FEDERAL CREDIT UNION
440 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18503
(717) 342-0937

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
1317 West Fayette Street
Syracuse, NY 13294
(315) 471-4074 (315)

SELFRELANCE
FEDERAL CREDIT UNION
981 South Broad Street
Trenton, NJ 08611
(609) 695-1043

Вже появилася в продаж **КНИЖКА УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВК**
Оксана Мошинської в гарно оформленій твердій обкладинці — розміром 9" x 11", 56 сторінок, з повнокольоровими зображеннями та поясненнями в українській і англійській мові. Книжку можна набувати в кожній українській крамниці, або проситись замовити.
DNISTER COMPANY
2399 W. 11th Street
Cleveland, Ohio 44113
Ціна книжки 17.50 дол. + 1.00 дол. пошт. оплата.

Увага! ЖИТЕЛІ ФІЛАДЕЛФІЇ та ОКОЛИЦІ Увага!
ВІДКРИЛАСЬ НОВА КРАМНИЦЯ ОКУЛЯРІВ FASHION & QUALITY OPTICS
Багато нових фасонів, відомих дизайнерів з Європи та Америки. Низькі ціни. Наприклад:
Single vision (frame and lenses) \$23.00
Bifocals (frame and lenses) \$23.00
Опуста для тих, хто замовляє більше як одні окуляри. Приходьте до нас і ми гарантуємо, що ви будете задоволені. Говоримо по-українськи.
Наша адреса:
FASHION & QUALITY OPTICS
2417 Welsh Rd. • Philadelphia, Pa. 19114
Behind "Sunoco" gas station

ПІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банд Брукліна і св. Духа — відоме співдана фірма
CYPRESS
HILLS MONUMENTS
ВОЛТЕР БЕЛІНСЬКИЙ
Walter Bielanski
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадями.